

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1380/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 декември 2013 година

относно общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 1954/2003 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2371/2002 и (ЕО) № 639/2004 на Съвета и Решение 2004/585/ЕО на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета ⁽⁴⁾ беше създадена общностна система за опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството (ОПР).
- (2) Обхватът на ОПР включва опазването на морските биологични ресурси и управлението на рибарството, чийто обект са те. Освен това, що се отнася до пазарните и финансовите мерки в подкрепа на целите на общата политика в областта на рибарството, този обхват включва и дейности, свързани със сладководните биологични ресурси и аквакултурите, както и преработката и предлагането на пазара на продукти от риболов и аквакултури, когато тези дейности се осъществяват на територията на държавите-членки или във водите на Съюза, включително от риболовни кораби, плаващи под знамето на трети държави или регистрирани в тях, от риболовни кораби на Съюза или от граждани на държавите-членки, без да се засяга основната отговорност на държавата на знамето и като се вземат предвид разпоредбите на член 117 от Конвенцията на

Организацията на обединените нации по морско право от 10 декември 1982 г. ⁽⁵⁾ (по-долу "Конвенцията на ООН по морско право").

- (3) Любителският риболов също може да окаже сериозно въздействие върху рибните ресурси, поради което държавите-членки следва да гарантират, че той се практикува по начин, съвместим с целите на ОПР.
- (4) Чрез ОПР следва да се гарантира, че дейностите, свързани с риболова и аквакултурите, допринасят за постигане на екологична, икономическа и социална устойчивост в дългосрочен план. Освен това ОПР следва да включва правила, които целят да се осигури проследимост, сигурност и качество на продуктите, които се предлагат на пазара в Съюза, и следва да допринесе за увеличаване на производителността, за достоен стандарт на живот в сектора на рибарството, включително за малките по мащаб риболовни стопанства, и за стабилност на пазарите, и следва да осигури продоволственото снабдяване, както и че доставяните продукти достигат до потребителите на разумни цени. ОПР следва да допринесе за стратегията „Европа 2020“ за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж и да съдейства за постигане на целите на тази стратегия.
- (5) Съюзът е договаряща страна по Конвенцията на ООН по морско право ⁽⁶⁾ и съгласно Решение 98/414/ЕО ⁽⁷⁾ - по Споразумението на Организацията на обединените нации за прилагане на разпоредбите на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право от 10 декември 1982 г. относно опазването и управлението на трансгранично преминаващите и далекомигриращите рибни запаси от 4 декември 1995 г. ⁽⁸⁾ (наричано по-долу "Споразумение на ООН за рибните запаси"), и съгласно Решение 96/428/ЕО ⁽⁹⁾ - по Споразумението за

⁽¹⁾ ОВ С 181, 21.6.2012 г., стр. 183.

⁽²⁾ ОВ С 225, 27.7.2012 г., стр. 20.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 6 февруари 2013 г. (все още не публикувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 17 октомври 2013 г. (все още не публикувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 9 декември 2013 г. (все още не публикувана в Официален вестник).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството (ОВ L 358, 31.12.2002 г., стр. 59).

⁽⁵⁾ Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право и Споразумение относно прилагането на част XI от нея (ОВ L 179, 23.6.1998 г., стр. 3).

⁽⁶⁾ Решение 98/392/ЕО на Съвета от 23 март 1998 г. за сключване от Европейската общност на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право от 10 декември 1982 година и на Споразумението от 28 юли 1994 година по отношение прилагането на част XI от Конвенцията (ОВ L 179, 23.6.1998 г., стр. 1).

⁽⁷⁾ Решение 98/414/ЕО на Съвета от 8 юни 1998 г. относно ратификацията от страна на Европейската общност на Споразумението за прилагане на разпоредбите от Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право от 10 декември 1982 година, свързани с опазването и управлението на трансгранично преминаващите и далекомигриращи рибни запаси (ОВ L 189, 3.7.1998 г., стр. 14).

⁽⁸⁾ Споразумение за прилагане на разпоредбите от Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право от 10 декември 1982 година, свързани с опазването и управлението на трансгранично преминаващите и далекомигриращи рибни запаси (ОВ L 189, 3.7.1998 г., стр. 16).

⁽⁹⁾ Решение 96/428/ЕО на Съвета от 25 юни 1996 г. относно приемането от Общността на Споразумение за насърчаване на съблюдаването на международните мерки за опазване и управление от риболовните кораби в открито море (ОВ L 177, 16.7.1996 г., стр. 24).

- насърчаване спазването на международните мерки за опазване и управление от риболовните кораби в открито море на Организацията по прехрана и земеделие към Организацията на обединените нации от 24 ноември 1993 г. ⁽¹⁾.
- (6) В тези международни инструменти се предвиждат най-вече задължения за опазване, включително задължения за предприемане на мерки за опазване и управление, които целят поддържане или възстановяване на морските ресурси на нива, позволяващи максимален устойчив улов както в морските зони под национална юрисдикция, така и в открито море, както и задължения за сътрудничество с други държави със същата цел, задължения за широко прилагане на подхода на предпазливост към опазването, управлението и експлоатацията на рибните запаси, задължения за осигуряване на съвместимост между мерките за опазване и управление, в случаите когато морските ресурси са в морски зони под различна юрисдикция, и задължението да се отчитат надлежно други форми на законно използване на моретата. Следователно ОПР следва да подпомага Съюза да изпълнява международните си задължения по тези международни инструменти. Когато държавите-членки приемат мерки за опазване и управление, за които са оправомощени в рамките на ОПР, действията им следва да бъдат напълно съгласувани и с международните задължения за опазване и сътрудничество, предвидени в посочените международни актове.
- (7) На Световната среща на високо равнище по въпросите на устойчивото развитие в Йоханесбург през 2002 г. Съюзът и неговите държави-членки се ангажираха да предприемат действия срещу непрекъснатото намаляване на редица рибни запаси. Ето защо Съюзът следва да подобри ОПР, за да гарантира, че експлоатацията на морските биологични ресурси в рамките на разумни срокове възстановява и запазва популациите на запасите, които са обект на улов, над нивата, позволяващи максимален устойчив улов. Нивата на експлоатация следва да бъдат постигнати до 2015 г. Постигането на тези нива на по-късна дата следва да бъде допуснато само ако постигането им до 2015 г. би изложило на сериозна опасност социалната и икономическата устойчивост на засегнатите риболовни флотове. След 2015 г. тези нива следва да бъдат постигнати възможно най-скоро и при никакви обстоятелства по-късно от 2020 г. Когато наличната научна информация не е достатъчна за определяне на тези нива, може да се вземат предвид приблизителни параметри.
- (8) Управленските решения, свързани с максималния устойчив улов при смесен риболов, следва да отчитат трудността при смесен риболов максималният устойчив улов да бъде спазен едновременно за всички видове запаси, по-специално в случаите когато научните становища сочат, че е много трудно да се избегне явлението „блокиращи“ видове чрез увеличаване на селективността на използваните риболовни уреди. При такива обстоятелства следва да бъде поискано от
- съответните научни органи да предоставят становище относно подходящите нива на смъртност от риболов.
- (9) ОПР следва да осигури съгласуваност с целите за рибарството, определени в Решението на Конференцията на страните по Конвенцията за биологичното разнообразие относно стратегическия план за биологично разнообразие за периода 2011—2020 г., както и с целите за биологичното разнообразие, приети от Европейския съвет на 25 и 26 март 2010 г.
- (10) Устойчивата експлоатация на морските биологични ресурси следва да се основава на подхода на предпазливост, произтичащ от принципа на предпазните мерки, посочен в член 191, параграф 2, първа алинея от Договора, като се вземат под внимание наличните научни данни.
- (11) ОПР следва да допринася за защитата на морската среда, за устойчивото управление на всички видове, експлоатирани с търговска цел, и по-специално за постигането на добро екологично състояние до 2020 г., както е предвидено в член 1, параграф 1 от Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.
- (12) ОПР следва също така да допринася за снабдяване на пазара на Съюза с храни с висока хранителна стойност и за намаляване на зависимостта на пазара на Съюза от внос на храни, както и за пряко и непряко създаване на работни места и икономическо развитие в крайбрежните райони.
- (13) Необходимо е да се приложи екосистемен подход към управлението на рибарството, като следва да се ограничи въздействието на риболовните дейности върху околната среда, а нежеланият улов следва да се избягва и намали, доколкото е възможно.
- (14) Важно е управлението на ОПР да се ръководи от принципите на доброто управление. Тези принципи включват вземане на решения въз основа на най-добрите налични научни становища, широко участие на заинтересованите страни и дългосрочна перспектива. Успешното управление на ОПР зависи и от ясното определяне на отговорностите на равнището на Съюза, на регионално, национално и местно равнище, както и от взаимната съвместимост на предприетите мерки и съгласуваността им с други политики на Съюза.
- (15) ОПР следва да допринесе за повишаване на безопасността и подобряване на условията на работа на операторите в сектора на рибарството.
- (16) ОПР следва изцяло да е съобразена, когато е приложимо, със здравето на животните, хуманното отношение към тях и безопасността на храните и фуражите.

⁽¹⁾ Споразумение за насърчаване на спазването на международните мерки за опазване и управление от риболовните кораби в открито море (ОВ L 177, 16.7.1996 г., стр. 26).

⁽²⁾ Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия) (ОВ L 164, 25.6.2008 г., стр. 19).

- (17) ОПР следва да се изпълнява така, че да е съгласувана с останалите политики на Съюза и по-специално да е съобразена с взаимовръзките с действията на Съюза в другите области на морската политика. Следва да се осигури съгласуваност при управлението на различните секторни политики в басейните на Балтийско море, Северно море, Келтско море, Бискайския залив и иберийското крайбрежие, Средиземно море и Черно море.
- (18) Риболовните кораби на Съюза следва да разполагат с равнопоставен достъп до водите на Съюза и ресурсите, за които се прилагат правилата на ОПР.
- (19) Съществуващите правила, ограничаващи достъпа до ресурси в 12-милните зони на държавите-членки, действат задоволително в полза на опазването на ресурсите, като ограничават риболовното усилие в най-уязвимата част от водите на Съюза. Тези правила спомагат и за съхраняване на традиционните риболовни дейности, от които е силно зависимо социално-икономическото развитие на някои крайбрежни общности. Поради това тези правила следва да продължат да се прилагат. Държавите-членки следва да се стремят да осигурят преференциален достъп на заетите в дребномашабния, непромишления и крайбрежния риболов.
- (20) Малките острови в открито море, които зависят от риболова, следва, когато е целесъобразно, да бъдат специално признати и подпомагани, за да се направи възможно тяхното бъдещо оцеляване и благосъстояние.
- (21) Морските биологични ресурси около най-отдалечените региони на Съюза, посочени в член 349, първа алинея от Договора, следва да се ползват със специална защита, тъй като те допринасят за съхраняване на местната икономика на тези територии предвид тяхната структура и социално-икономическото състояние. Поради това някои риболовни дейности в тези води следва да бъдат ограничени до риболовните кораби, регистрирани в пристанищата на тези територии.
- (22) За да се подпомогне опазването на живите водни ресурси и морските екосистеми, Съюзът следва да се опита да защити биологично чувствителните зони, като ги определи за защитени зони. В тези зони следва да могат да бъдат ограничени или забранени риболовните дейности. При решението за това кои зони да бъдат определени като защитени следва да се обърне специално внимание на онези зони, за които са налице ясни доказателства, че съдържат голяма концентрация на риба под минималния референтен размер на опазване и на риба, която хвърля хайвер, както и на зоните, които се смятат за биологично и географски чувствителни. Следва да се вземат предвид и съществуващите зони в режим на опазване. За да улеснят процеса на определяне, държавите-членки следва да набележат подходящите зони, включително зони, които са част от свързана мрежа, и когато е целесъобразно — да си сътрудничат в изготвянето и изпращането на съвместни препоръки до Комисията. За да се установят по-ефективно защитените зони, Комисията следва да бъде оправомощена да ги установи като част от многогодишен план. За да се гарантира подходящо ниво на демократична отчетност и контрол, Комисията следва редовно да докладва на Европейския парламент и на Съвета относно функционирането на тези защитени зони.
- (23) Целта за устойчива експлоатация на морските биологични ресурси се постига по-ефективно чрез многогодишен подход към управлението на рибарството, като се дава приоритет на многогодишните планове, отразяващи особеностите на различните видове риболов.
- (24) Когато е възможно, многогодишните планове следва да обхващат групи от запаси в случаите, когато тези запаси се експлоатират заедно. В многогодишните планове следва да се установи рамката за устойчива експлоатация на съответните запаси и морски екосистеми, като се определят ясни срокове и защитни механизми в случай на непредвидени събития. Многогодишните планове също така следва да се ръководят от ясно определени цели на управление, за да допринасят за устойчивата експлоатация на съответните запаси и за защитата на съответните морски екосистеми. Тези планове следва да се приемат след консултация с консултативните съвети, с операторите в сектора на рибарството, с учените и с другите заинтересовани страни, които имат отношение към управлението на рибарството.
- (25) Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, Директива 92/43/ЕИО на Съвета ⁽²⁾ и Директива 2008/56/ЕО налагат някои задължения на държавите-членки по отношение съответно на специалните защитени зони и морските защитени територии. Тези мерки може да наложат приемането на мерки в рамките на ОПР. Следователно е уместно да се разреши на държавите-членки да приемат по отношение на водите под техен суверенитет или юрисдикция мерки за опазване, които са необходими, за да спазват задълженията си съгласно посочените актове на Съюза, когато такива мерки не засягат риболовните интереси на други държави-членки. Когато тези мерки могат да засегнат риболовните интереси на други държави-членки, правомощието за приемане на такива мерки следва да се предостави на Комисията и следва да се използва регионалното сътрудничество между заинтересованите държави-членки.
- (26) Необходими са мерки за намаляване на сегашните високи нива на нежелан улов и за постепенно премахване на изхвърления улов. Нежеланият и изхвърленият улов действително представляват съществена загуба и се отразяват неблагоприятно на устойчивата експлоатация на морските биологични ресурси и морските екосистеми,

⁽¹⁾ Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно опазването на дивите птици (ОВ L 20, 26.1.2010 г., стр. 7).

⁽²⁾ Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7).

- както и на финансовата жизнеспособност на различните видове риболов. Следва да се установи и постепенно да се въведе задължение за разтоварване на сушата на целия улов („задължение за разтоварване“) от видове, за които се прилагат квоти за улов и — в Средиземно море — също и на целия улов от видове, за които се прилагат правила за минималния размер, и които са получени при риболовни дейности във води на Съюза или от риболовни кораби на Съюза, като и следва да се отменят правилата, които до момента задължаваха рибарите да изхвърлят улов.
- (27) Задължението за разтоварване следва да се въведе на равнището на отделните видове риболов. На рибарите следва да се позволи да продължат да изхвърлят видовете, за които най-добрите налични научни становища показват висок процент на оцеляване при обратното им връщане в морето.
- (28) С цел задължението за разтоварване да бъде практически приложимо и с цел смекчаване на въздействието на променливия състав на годишния улов на държавите-членки следва да се разрешава да прехвърлят между годините определен процент квоти.
- (29) В рамките на управлението на задължението за разтоварване държавите-членки трябва да положат максимални усилия за намаляване на нежелания улов. За тази цел трябва да се ползват с висок приоритет подобренията на техниките за селективен риболов, предназначени за избягване и намаляване, доколкото е възможно, на нежелания улов. Важно е държавите-членки да разпределят квотите между риболовните кораби по начин, който да отразява във възможно най-голяма степен очаквания състав на видовете при различните видове риболов. При несъответствие между наличните квоти и реалната структура на риболова държавите-членки следва да обмислят коригиране чрез размяна на квоти с други държави-членки, включително на трайна основа. Държавите-членки могат също така да обмислят да улеснят собствениците на кораби да обединяват своите индивидуални квоти, например в организации на производителите или в групи на собствениците на кораби. Като краен вариант държавите-членки следва да обмислят проверка на съотношението между видовете от прилова и квотата на целевите видове, в зависимост от консервационния статус на видовете от прилова.
- (30) Приложението на разтоварения улов на риба с размер под минималния референтен размер следва да бъде ограничено и да се изключи продажбата му с цел консумация от човека.
- (31) За да бъде оползотворен нежеланият улов, който е неизбежен дори след прилагане на всички мерки за неговото намаляване, следва да бъдат установени някои минимални изключения от задължението за разтоварване за онези видове риболов, за които задължението за разтоварване се прилага, основно посредством многогодишните планове.
- (32) При съобразяване с научните становища и без да се излагат на опасност целите за максимален устойчив улов и да се увеличава смъртността от риболов, когато се прилага задължение за разтоварване, включващо задължението за документиране на улова, следва да може да се предвиди увеличение на съответните възможности за риболов с цел да се отчете фактът, че на сушата ще бъде разтоварвана риба, която преди е била изхвърляна.
- (33) Достъпът до определен вид риболов следва да се основава на прозрачни и обективни критерии, включително екологични, социални и икономически. Държавите-членки следва да насърчават отговорния риболов, като предоставят стимули на операторите, които осъществяват риболов, който най-малко уврежда околната среда и който осигурява най-много ползи за обществото.
- (34) За запасите, за които не е изготвен многогодишен план, следва да се гарантират нива на експлоатация, при които се постига максимален устойчив улов, чрез въвеждане на ограничения за улова или риболовното усилие. В случай че наличните данни са недостатъчни, рибарството следва да се управлява, като се използват приблизителни параметри.
- (35) Предвид несигурното икономическо положение на риболовната промишленост и обстоятелството, че някои крайбрежни общности са зависими от риболова, е необходимо да се гарантира относителна стабилност на риболовните дейности посредством разпределяне на възможностите за риболов между държавите-членки, което се основава на предвидим дял от запасите за всяка държава-членка.
- (36) Тази относителна стабилност на риболовните дейности, предвид временното биологично състояние на запасите, следва да гарантира и да бъде изцяло съобразена с конкретните нужди на регионите, в които местните общности са особено зависими от рибарството и свързаните с него дейности, съгласно посоченото от Съвета в Резолюцията му от 3 ноември 1976 г. ⁽¹⁾, и по-специално в приложение VII към нея.
- (37) Ето защо идеята за търсена относителна стабилност следва да се разбира точно в този смисъл.
- (38) На Комисията следва да се разреши да приема временни мерки в случай на сериозна заплаха за опазването на морските биологични ресурси или морските екосистеми, произтичаща от риболовните дейности и изискваща незабавна намеса. Тези мерки следва да бъдат установени в рамките на определени срокове и следва да действат за определен период от време.

⁽¹⁾ Резолюция на Съвета от 3 ноември 1976 г. относно някои външни аспекти на създаването на риболовна зона от двеста морски мили в Общността, считано от 1 януари 1977 г. (ОВ С 105, 7.5.1981 г., стр. 1).

- (39) Държавите-членки следва да си сътрудничат на регионално равнище с цел приемане на съвместни препоръки и други инструменти за разработване и прилагане на мерки за опазване и мерки, засягащи риболовната дейност в териториите, защитени съгласно екологичното право. В рамките на регионалното сътрудничество Комисията следва да приема мерки за опазване чрез актове за изпълнение или делегирани актове само ако всички заинтересовани държави-членки в региона постигнат съгласие по съвместна препоръка. При липса на съвместна препоръка Комисията следва да представи предложение за съответните мерки съгласно приложимата процедура съгласно Договора.
- (40) Държавите-членки следва да имат право да приемат мерки за опазване и управление на запасите във водите на Съюза, приложими единствено за риболовните кораби на Съюза, плаващи под тяхно знаме.
- (41) Държавите-членки следва да имат право да приемат мерки за опазване и управление в 12-милните си зони, приложими към всички риболовни кораби на Съюза, при условие че когато се прилагат към риболовни кораби на други държави-членки, тези мерки не са дискриминационни, че са проведени предварителни консултации с другите заинтересовани държави-членки и че Съюзът не е приел конкретни мерки за опазване и управление в рамките на съответната 12-милна зона.
- (42) Държавите-членки следва да могат да въведат система за прехвърляеми риболовни концесии.
- (43) Държавите-членки следва да предприемат конкретни мерки за съобразяване на броя на корабите на Съюза с наличните ресурси въз основа на оценките им за баланса между риболовния капацитет на техните флоти и възможностите за риболов, с които разполагат. Оценките следва да бъдат изготвени в съответствие с насоките на Комисията и представени в годишен доклад, който да бъде предаден на Комисията. Тези доклади следва да бъдат оповестени публично. Всяка държава-членка следва да може да избира мерките и инструментите, които желае да въведе за намаляване на прекомерния риболовен капацитет.
- (44) Освен това задължителните пределни граници за капацитета на риболовния флот и националните системи за вписване/отписване във връзка с финансирането на извеждане от експлоатация на кораби следва да се запазят за целите на управлението и адаптирането на риболовния капацитет.
- (45) Държавите-членки следва да регистрират основната информация за характеристиките и дейностите на риболовните кораби на Съюза, плаващи под тяхно знаме. Тези данни следва да бъдат предоставени на разположение на Комисията за целите на контрола върху размера на флотите на държавите-членки.
- (46) Управлението на рибарството въз основа на най-добрите налични научни становища изисква хармонизирани, надеждни и точни данни. Поради това държавите-членки следва да събират данни за флотите и тяхната риболовна дейност, по-специално биологични данни за улова, включително изхвърления улов, както и информация от проучвания на рибните запаси и на възможното екологично въздействие на риболовните дейности върху морската екосистема. Държавите-членки следва да управляват събраните данни и да ги предоставят на крайните потребители, както и на други заинтересовани страни. Държавите-членки следва да сътрудничат помежду си и с Комисията с цел координиране на дейностите по събиране на данни. Когато е целесъобразно, държавите-членки следва да си сътрудничат и с трети държави по отношение на събирането на данни. Държавите-членки следва да представят за оценка на Комисията годишен доклад относно дейностите си по събиране на данни, като този доклад се оповестява публично.
- (47) Събираните данни следва да включват и данни, които улесняват икономическата оценка на предприятията, осъществяващи дейност в секторите на рибарството, аквакултурите и преработката на продукти от риболов и аквакултури, и на тенденциите в областта на заетостта в тези отрасли.
- (48) По въпросите, свързани с опазването и управлението на морските биологични ресурси, може да бъдат провеждани консултации с Научния, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР), създаден с Решение 2005/629/ЕО на Комисията⁽¹⁾, с цел да се гарантира необходимата помощ от страна на високо квалифицирани научни работници, по-специално в областта на практическото приложение на биологични, икономически, екологични, социални и технически дисциплини.
- (49) Научните познания, на които се основава политиката в областта на рибарството, следва да бъдат подобрени с помощта на национални програми за събиране на научни данни в областта на рибарството, програми за научни изследвания и иновации, изпълнявани съгласувано с други държави-членки, както и в съответствие с рамките на Съюза за научни изследвания и иновации, като следва да се насърчи по-доброто сътрудничество между промишлеността и науката.
- (50) Съюзът следва да утвърждава в международен план целите на ОПР, като гарантира, че неговите риболовни дейности извън водите на Съюза се основават на същите принципи и стандарти като тези в приложимото право на Съюза, и същевременно насърчава равнопоставеност между операторите от Съюза и операторите от трети държави. За тази цел Съюзът следва да се стреми към ръководна роля в процеса на подобряване на резултатите от дейността на регионалните и международните организации с цел да им предостави по-добра възможност за опазване и управление на живите морски ресурси, попадащи в тяхната компетентност, включително борбата с незаконния, недекларирания и нерегулирания (ННН) риболов. Съюзът следва да си сътрудничи с трети

⁽¹⁾ Решение 2005/629/ЕО на Комисията от 26 август 2005 г. относно създаването на Научен, технически и икономически комитет по рибно стопанство (ОВ L 225, 31.8.2005 г., стр. 18).

- държави и международни организации с цел по-добро спазване на международните мерки, включително борба с ННН риболов. Позициите на Съюза следва да се основават на най-добрите налични научни становища.
- (51) Споразуменията за партньорство в областта на устойчивото рибарство с трети държави следва да гарантират, че риболовната дейност на Съюза във водите на трети държави се основава на най-добрите налични научни становища и на обмена на информация от значение, като същевременно осигуряват устойчивата експлоатация на морските биологични ресурси, прозрачност при определянето на излишък, а оттук и съгласуваност на управлението на ресурсите с целите на ОПР. Споразуменията, в които се предвижда достъп до ресурси, съизмерим с интересите на флота на Съюза, в замяна на финансово участие от страна на Съюза, следва да допринесат за създаване на висококачествена рамка за управление, която да гарантира по-специално ефикасност на мерките за събиране на данни, наблюдение, контрол и надзор.
- (52) Зачитането на демократичните принципи и правата на човека, залегнали във Всеобщата декларация за правата на човека и други международни инструменти по правата на човека, и на принципите на правовата държава следва да бъде основен елемент от споразуменията за партньорство в областта на устойчивото рибарство, които следва да съдържат специална разпоредба за правата на човека. Включването на разпоредба за правата на човека в споразуменията за партньорство в областта на устойчивото рибарство следва да бъде напълно съгласувано с общите цели на политиката за развитие на Съюза.
- (53) Секторът на аквакултурите следва да допринесе за опазването на потенциала за устойчиво производство на хранителни продукти на цялата територия на Съюза, така че да се гарантира дългосрочна продоволствена сигурност, включително по отношение на хранителните доставки, както и растеж и заетост за гражданите на Съюза, и да допринесе за справяне с нарастващото търсене на морски храни в света.
- (54) В приетата през 2009 г. стратегия на Комисията за устойчиво развитие на европейската аквакултура, която беше приветствана и одобрена от Съвета и приветствана от Европейския парламент, се отбелязва необходимостта от създаване и насърчаване на условия на равнопоставеност в сектора на аквакултурите като основа за неговото устойчиво развитие.
- (55) Дейностите, свързани с аквакултурите в Съюза, са повлияни от разнообразни условия в международен план, включително по отношение на разрешенията за оператори. Поради това следва да се разработят стратегически насоки на Съюза за националните стратегически планове с цел да се подобри конкурентоспособността на сектора на аквакултурите, като се подкрепи развитието му и иновациите и се насърчи икономическата дейност, диверсификацията и подобряването на качеството на живот в крайбрежните и вътрешните райони. Освен това между държавите-членки следва да бъдат въведени механизми за обмен на информация и най-добри практики чрез отворен метод да координация на националните мерки в областта на стопанската сигурност, достъпа до водите и пространството на Съюза и опростяване на процедурите за лицензиране.
- (56) Особеният характер на сектора на аквакултурите изисква създаването на консултативен съвет, в рамките на който заинтересованите страни да могат да се консултират относно елементи на политиките на Съюза, които биха могли да окажат въздействие върху аквакултурите.
- (57) Необходимо е да се засили конкурентоспособността в сектора на рибарството и аквакултурите в Съюза и да се предприемат стъпки за опростяване в подкрепа на по-доброто управление на дейностите по производство и предлагане на пазара в този сектор. Общата организация на пазарите на продукти от риболов и аквакултури следва да осигури условия на равнопоставеност за всички продукти от риболов и аквакултури, предлагани на пазара на Съюза, независимо от техния произход, да позволи на потребителите да избират въз основа на по-добра информация, да подкрепя отговорното потребление и да подобри икономическите знания и познаването на пазарите на Съюза по цялата верига на доставка.
- (58) Общата организация на пазарите следва да бъде въведена в съответствие с международните ангажменти на Съюза, по-специално по отношение на разпоредбите на Международната търговска организация.
- (59) За да се осигури спазването на правилата на ОПР, следва да се създаде ефективна система за контрол, инспекции и изпълнение, която да включва борбата с ННН риболовни дейности.
- (60) Следва да се насърчава използването на модерни и ефективни технологии в рамките на системата на Съюза за контрол, инспекции и изпълнение. Държавите-членки и Комисията следва да имат възможност да провеждат пилотни проекти за нови технологии за контрол и системи за управление на данни.
- (61) За да се осигурят съпоставими условия при прилагането на правилата за контрол и изпълнение в различните държави-членки, следва да се насърчава сътрудничеството между държавите-членки по отношение на набелязването на ефективни, пропорционални и възпиращи наказания.
- (62) За да се гарантира участието на операторите при събирането на данни в Съюза, както и в системата на Съюза за контрол, инспекции и изпълнение, държавите-членки следва да могат да изискат от своите оператори да участват пропорционално в покриването на съответните оперативни разходи.

- (63) Целите на ОПР не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен самостоятелно от държавите-членки поради проблемите в развитието на риболовната промишленост и нейното управление, както и поради ограничените финансови ресурси на държавите-членки. Следователно за постигането на тези цели следва да бъде отпусната многогодишна финансова помощ от Съюза, насочена към приоритетите на ОПР и приспособена към конкретните особености на риболовната промишленост в отделните държави-членки.
- (64) Финансовата помощ от Съюза следва да се отпуска при условията държавите-членки и операторите, включително собствениците на кораби, да спазват правилата на ОПР. При спазване на специалните правила, които бъдат приети, финансовата помощ от Съюза следва да бъде прекъсната, спряна или коригирана в случай на неизпълнение на конкретно задължение съгласно ОПР от дадена държава-членка или в случай на тежко нарушение на тези правила от даден оператор.
- (65) Диалогът със заинтересованите страни се оказва от съществено значение за постигане на целите на ОПР. Предвид разнообразните условия във водите на Съюза и засилената регионализация на ОПР, консултативните съвети следва да създадат условия знанията и опитът на всички заинтересовани страни да се използват при изпълнението на ОПР.
- (66) С оглед особените характеристики на най-отдалечените региони, на аквакултурите, на пазарите и на Черно море е целесъобразно да се създадат нови консултативни съвети за всяка от тези области.
- (67) На Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с приемането на мерки за опазване, съпътстващи някои екологични задължения на държавите-членки, адаптирането на задължението за разтоварване за целите на спазването на международните задължения на Съюза, разширяването на приложното поле на задължението за разтоварване по отношение на други видове посредством процеса на регионализация, приемането на специални планове за премахване на изхвърления улов посредством процеса на регионализация, приемането на минимални изключения от задължението за разтоварване, ако не са приети други мерки за изпълнение във връзка с това задължение, и установяването на подробни правила относно функционирането на консултативните съвети. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.
- (68) За да се гарантират еднакви условия на прилагане на разпоредбите на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия по отношение на временните мерки за намаляване на сериозни заплахи за опазването на морските биологични ресурси, системата за вписване и отписване

в управлението на флота, както и записването, оформянето и предаването на данни за регистъра на риболовния флот на Съюза. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

- (69) В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на своите цели.
- (70) С влизането в сила на съответните правила съгласно настоящия регламент следва да бъде отменено Решение 2004/585/ЕО на Съвета ⁽²⁾.
- (71) Поради значението и броя на измененията, които трябва да бъдат внесени, Регламент (ЕО) № 2371/2002 следва да бъде отменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ЧАСТ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Приложно поле

1. Общата политика в областта на рибарството (ОПР) обхваща:
 - а) опазването на морските биологични ресурси и управлението на рибарството и на флоговете, които експлоатират тези ресурси;
 - б) по отношение на мерките за пазарите и финансовите мерки в подкрепа на изпълнението на ОПР: сладководните биологични ресурси, аквакултурите и преработката и предлагането на пазара на продукти от риболов и аквакултури.
2. ОПР обхваща дейностите, посочени в параграф 1, когато те се извършват:
 - а) на територията на държави-членки, към които се прилага Договорът;
 - б) във водите на Съюза, включително от риболовни кораби, плаващи под знамето на трети държави или регистрирани в такива държави;
 - в) от риболовни кораби на Съюза извън неговите води; или

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁽²⁾ Решение 2004/585/ЕО на Съвета от 19 юли 2004 г. относно създаване на регионални консултативни съвети в рамките на общата политика в областта на рибарството (ОВ L 256, 3.8.2004 г., стр. 17).

г) от граждани на държавите-членки, без да се засяга основната отговорност на държавата на знамето.

Член 2

Цели

1. ОПР гарантира, че дейностите, свързани с риболова и аквакултурите, са екологично устойчиви в дългосрочен план и се управляват по начин, който съответства на целите за постигане на икономически и социални ползи и ползи за заетостта, както и за осигуряване на продоволственото снабдяване.

2. ОПР прилага подхода на предпазливост към управлението на рибарството и има за цел да гарантира, че експлоатацията на живите морски биологични ресурси осигурява възстановяването и поддържането на популациите на улавяните видове над нивата, позволяващи максимален устойчив улов. За да бъде постигната тази цел за постепенно възстановяване и поддържане на популациите от рибни запаси над нивата на биомаса, които позволяват максимален устойчив улов.

За да бъде постигната целта за постепенно възстановяване и поддържане на популациите от рибни запаси над нивата на биомаса, които позволяват максимален устойчив улов, като когато е възможно, нивото на максимален устойчив улов трябва да бъде постигнато до 2015 г., като за всички запаси трябва да бъде постигнато най-късно до 2020 г. чрез постепенно постъпателно нарастване.

3. ОПР прилага екосистемен подход към управлението на рибарството и аквакултурите, за да гарантира, че отрицателното въздействие на риболовните дейности върху морската екосистема се свежда до минимум и че при свързаните с рибарството дейности е избегнато влошаването на състоянието на морската среда.

4. ОПР допринася за събирането на научни данни.

5. ОПР цели по-специално:

а) постепенно премахване на изхвърлянето на улов съобразно особеностите на всеки отделен случай и като се отчитат най-добрите налични научни становища, посредством избягване и намаляване, доколкото е възможно, на нежелания улов и постепенно осигуряване на разтоварването на сушата на улова;

б) когато е необходимо, използване по най-добрия начин на нежелания улов, без да се създава пазар за този улов, който е под минималния референтен размер за опазване;

в) осигуряване на условия за икономическа жизнеспособност и конкурентоспособност на риболовната и рибопереработвателната промишленост, както и на свързаните с риболова дейности на сушата;

г) осигуряване на мерки за адаптиране на риболовния капацитет на флотите към нивата на възможностите за риболов съгласно параграф 2 с цел поддържането на икономически жизнеспособни флотове без прекомерна експлоатация на морските биологични ресурси;

д) насърчаване на развитието на устойчиви дейности в областта на аквакултурите в Съюза с цел да се допринесе за продоволственото снабдяване, продоволствената сигурност и заетостта;

е) принос за осигуряването на приемлив жизнен стандарт на лицата, които зависят от риболовните дейности, като се вземат предвид крайбрежният риболов и социално-икономическите аспекти;

ж) принос за осигуряването на ефективен и прозрачен вътрешен пазар за продуктите от риболов и аквакултури и принос за осигуряването на условия на равнопоставеност за продуктите от риболов и аквакултури, предлагани на пазара в Съюза;

з) отчитане на интересите както на потребителите, така и на производителите;

и) насърчаване на дейностите, свързани с крайбрежния риболов, като се отчитат социално-икономическите аспекти;

й) съответствие със законодателството на Съюза в областта на околната среда, и по-специално с целта за постигане на добро състояние на околната среда до 2020 г. съгласно с член 1, параграф 1 от Директива 2008/56/ЕО, както и с други политики на Съюза.

Член 3

Принципи на доброто управление

ОПР се основава на следните принципи на доброто управление:

а) ясно определяне на отговорностите на равнището на Съюза, както и на регионално, национално и местно равнище;

б) отчитане на регионалните особености посредством регионален подход;

в) определяне на мерки в съответствие с най-добрите налични научни препоръки;

г) дългосрочна перспектива;

д) ефективност на административните разходи;

е) подходящо участие на заинтересованите страни, по-специално на консултативните съвети, на всички етапи от планирането до прилагането на мерките;

ж) държавата на знамето носи основната отговорност;

з) съгласуваност с други политики на Съюза;

и) използване на оценки на въздействието при необходимост;

й) съгласуваност между вътрешното и външното измерение на общата политика в областта на рибарството;

к) прозрачно обработване на данните в съответствие със съществуващите правни изисквания при надлежно зачитане на личния живот, на правилата за защита на личните данни и за поверителност; осигуряване на данни за съответните научни органи, други органи с научен или управленски интерес и други определени крайни потребители.

Член 4

Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „води на Съюза“ означава водите под суверенитета или юрисдикцията на държавите-членки с изключение на водите, граничещи с териториите, посочени в приложение II към Договора;
- 2) „морски биологични ресурси“ означава наличните и достъпни живи морски видове, включително анадромните и катадромните видове, по време на живота им в морската среда;
- 3) „сладководни биологични ресурси“ означава наличните и достъпни живи сладководни видове;
- 4) „риболовен кораб“ означава всеки кораб, оборудван за търговска експлоатация на морски биологични ресурси, или съоръжение за улов на червен тон;
- 5) „риболовен кораб на Съюза“ означава риболовен кораб, плаващ под знамето на държава-членка и регистриран в Съюза;
- 6) „вписване в риболовния флот“ означава регистрацията на даден риболовен кораб в регистъра на риболовни кораби на държава-членка;
- 7) „максимален устойчив улов“ означава най-големият теоретичен улов при запазване на равновесието, който може да се лови постоянно като средна величина от даден запас при съществуващите средни екологични условия, без това да влияе значително на процеса на възпроизводство;
- 8) „подход на предпазливост при управлението на рибарството“, посочен в член 6 от Споразумението на ООН за рибните запаси, означава подход, съгласно който липсата на подходяща научна информация не следва да оправдава отлагането или невземането на мерки за управление, целящи опазването на видовете, които са обект на риболов, на свързаните или зависещи от тях видове, на останалите видове и на тяхната околна среда;
- 9) „екосистемен подход при управление на рибарството“ означава интегриран подход за управление на рибарството в екологично значими граници, който има за цел управление на използването на природните ресурси, като се вземат предвид риболовните и другите човешки дейности и се опазва биологичното богатство и биологичните процеси, необходими за запазване на състава, структурата и функционирането на местообитанията на съответната екосистема, при отчитане на познанията и колебанията, свързани с биотичните, абиотичните и човешките компоненти на екосистемите;
- 10) „изхвърлен улов“ е уловът, който се връща обратно в морето;
- 11) „риболов със слабо въздействие“ означава използването на селективни техники за риболов, които имат слабо вредно въздействие върху морските екосистеми или които могат да доведат до ниски горивни емисии, или и двете;
- 12) „селективен риболов“ означава риболов с риболовни методи или риболовни уреди, който има за цел и улавя организми по размер или видове по време на риболовната операция, с което се позволява да се избегнат нецелевите екземпляри или те да бъдат освободени без да им се навреди;
- 13) „процент на смъртност от риболов“ означава скоростта, с която биомаса или отделни екземпляри се отстраняват от даден запас посредством свързани с рибарството дейности за определен период;
- 14) „запас“ означава морски биологичен ресурс, който се среща в определена зона на управление;
- 15) „ограничение на улова“ означава съответно количествено ограничение върху улова на рибен запас или група рибни запаси за определен период, когато за тези рибни запаси или група рибни запаси има задължение за разтоварване на сушата, или количествено ограничение за разтоварване на сушата на рибен запас или група рибни запаси за определен период, за който задължението за разтоварване на сушата не се прилага;
- 16) „референтни равнища на опазване“ означава стойности на параметрите, отнасящи се за популацията на рибни запаси (като биомасата или процент на смъртност от риболов), които се използват за управление на рибарството, например във връзка с допустимото равнище на биологичен риск или на желаното равнище на улов;
- 17) „минимален референтен размер за опазване“ означава размерът на живите морски видове, при отчитане на зрелостта, определен от правото на Съюза, под който се прилагат ограничения или стимули с цел избягване на улова при риболовни дейности; този размер замества, когато е приложимо, минималния размер за разтоварване на сушата;
- 18) „запас в безопасни биологични граници“ означава запас, при който има голяма вероятност прогнозираната биомаса на репродуктивния запас в края на предходната година да бъде по-висока от пределните референтни равнища на биомасата (Blim), а очакваният процент на смъртност от риболов за предходната година да бъде по-нисък от референтните равнища на ограничение на процента на смъртност от риболов (Flim).
- 19) „защитна мярка“ означава предохранителна мярка, предназначена да предотврати настъпването на нежелани събития;
- 20) „техническа мярка“ означава мярка, която чрез въвеждането на условия за използването и структурата на риболовните уреди и ограничаването на достъпа до риболовни зони регулира състава на улова по видове и размер, и въздействието върху компонентите на екосистемите, произтичащо от риболовните дейности;

- 21) „риболовно усилие“ означава резултатът от капацитета и дейността на даден риболовен кораб; за група риболовни кораби това е сумата от риболовното усилие на всички кораби в групата;
- 22) „държава-членка с пряк управленски интерес“ означава държава-членка, която има интерес, изразяващ се в риболовни възможности или в рибарство в изключителната икономическа зона на съответната държава-членка, или — в Средиземно море — в традиционен риболов в открито море;
- 23) „прехвърляема риболовна концесия“ означава отменимото право за използване на конкретна част от възможностите за риболов, разпределени на държава-членка или установени в плановете за управление, приети от държава-членка в съответствие с член 19 от Регламент (ЕО) № 1967/2006 на Съвета ⁽¹⁾, което носителят може да прехвърля;
- 24) „риболовен капацитет“ означава тонажът на кораб, изразен в БТ (брутен тонаж), и мощността му, изразена в kW (киловати) съгласно определението в членове 4 и 5 от Регламент (ЕИО) № 2930/86 на Съвета ⁽²⁾;
- 25) „аквакултури“ означава развъждането или отглеждането на водни организми с помощта на технологии за повишаване на производството на въпросните организми над естествения капацитет на околната среда, при което организмите остават собственост на физическо или юридическо лице през целия етап на развъждането и отглеждането, включително до улова;
- 26) „лицензия за риболов“ означава лицензия по смисъла на член 4, точка 9 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета ⁽³⁾;
- 27) „разрешение за риболов“ означава разрешение по смисъла на член 4, точка 10 от Регламент (ЕО) № 1224/2009;
- 28) „риболовна дейност“ означава търсене на риба, хвърляне, поставяне, теглене и влачене на риболовен уред, качване на улова на борда, трансбордиране, задържане на борда, преработка на борда, прехвърляне, поставяне в клетки, угояване и разтоварване на сушата на риба и продукти от риболов;
- 29) „продукти от риболов“ означава водни организми, получени в резултат на риболовна дейност, или продукти, получени от тях;
- 30) „оператор“ означава физическо или юридическо лице, което експлоатира или притежава предприятие, извършващо която и да е от дейностите, свързани с който и да е етап от веригите за производство, преработка, предлагане на пазара, дистрибуция и търговия на дребно на продукти от риболов и аквакултури;
- 31) „тежко нарушение“ означава нарушение, определено като такова в приложимото право на Съюза, включително в член 42, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета ⁽⁴⁾ и в член 90, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1224/2009;
- 32) „краен потребител на научните данни“ означава орган, който има научноизследователски или управленски интерес от научен анализ на данни в сектора на рибарството;
- 33) „излишък от допустим улов“ означава частта от допустимия улов, която дадена крайбрежна държава не добива, като общото ниво на експлоатация за отделните запаси остава под нивата, на които запасите са способни да се възстановят сами, и популациите на подлаганите на улов видове се поддържат над желаното ниво въз основа на най-добрите научни становища;
- 34) „продукти от аквакултури“ означава водните организми на всеки етап от техния жизнен цикъл, добити в резултат на всяка дейност, свързана с аквакултурите, или продукти, получени от тях;
- 35) „биомаса на репродуктивния запас“ означава прогнозна оценка за масата на рибата от конкретен запас, която се възпроизвежда в определен момент, включително мъжки и женски екземпляри, както и риби, размножаващи се чрез живородство;
- 36) „смесен риболов“ означава риболов, при който присъства повече от един вид, и който има вероятност да бъде уловен заедно с други видове при една и съща риболовна операция;
- 37) „споразумение за партньорство в областта на устойчивото рибарство“ означава международно споразумение, сключено с трета държава с цел получаване на достъп до води и ресурси за устойчива експлоатация на част от излишъка на морски биологични ресурси, в замяна на финансова компенсация от Съюза, която може да включва подпомагане на сектора.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1967/2006 на Съвета от 21 декември 2006 г. относно мерките за управление на устойчивата експлоатация на рибните ресурси в Средиземно море, за изменение на Регламент (ЕИО) № 2847/93 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1626/94 (ОВ L 409, 30.12.2006 г., стр. 11.)

⁽²⁾ Регламент (ЕИО) № 2930/86 на Съвета от 22 септември 1986 г., определящ характеристиките на риболовните кораби (ОВ L 274, 25.9.1986 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 г. за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството за изменение на регламенти (ЕО) № 847/96, (ЕО) № 2371/2002, (ЕО) № 811/2004, (ЕО) № 768/2005, (ЕО) № 2115/2005, (ЕО) № 2166/2005, (ЕО) № 388/2006, (ЕО) № 509/2007, (ЕО) № 676/2007, (ЕО) № 1098/2007, (ЕО) № 1300/2008, (ЕО) № 1342/2008 и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1627/94 и (ЕО) № 1966/2006 (ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета от 29 септември 2008 година за създаване на система на Общността за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеклариран и нерегулиран риболов, за изменение на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1936/2001 и (ЕО) № 601/2004 и за отмяна на регламенти (ЕО) № 1093/94 и (ЕО) № 1447/1999 (ОВ L 286, 29.10.2008 г., стр. 1).

2. За целите на настоящия регламент се прилагат следните географски определения на географски зони:

- а) „Северно море“ означава зони IV и IIIa на ICES ⁽¹⁾;
- б) „Балтийско море“ означава зони IIIb, IIIc и IIId на ICES;
- в) „северозападни води“ означава зони V (с изключение на Va и само водите на Съюза от Vб), VI и VII на ICES;
- г) „югозападни води“ означава зони VIII, IX и X (водите около Азорските острови) на ICES и зони 34.1.1, 34.1.2 и 34.2.0 (водите около Мадейра и Канарските острови) на CECAF ⁽²⁾;
- д) „Средиземно море“ означава водите на Средиземно море на изток от 5°36' з.д.;
- е) „Черно море“ означава географската подзона на GFCM, както е определена в Резолюция GFCM/33/2009/2;

ЧАСТ II

ДОСТЪП ДО ВОДИ

Член 5

Общи правила за достъп до води

1. Риболовните кораби на Съюза имат равен достъп до водите и ресурсите във всички води на Съюза, освен тези, посочени в параграфи 2 и 3, при спазване на мерките, приети съгласно част III.
2. Във водите, простиращи се до 12 морски мили от изходните линии, които попадат под суверенитета или юрисдикцията на държавите-членки, до 31 декември 2022 г., държавите-членки имат право да ограничат риболова до риболовните кораби, които традиционно извършват риболов в тези води с достъп от близките пристанища, без да се засягат режимите, приложими за риболовните кораби на Съюза, плаващи под знамето на други държави-членки в рамките на съседски отношения, съществуващи между тези държави-членки, и редът и условията, предвидени в приложение I, което определя за всяка държава-членка географските зони на крайбрежните води на други държави-членки, в които се извършват тези риболовни дейности, както и рибните видове, за които те се отнасят. Държавите-членки информират Комисията за ограниченията, въведени съгласно настоящия параграф.

⁽¹⁾ Зоните на ICES (International Council for the Exploration of the Sea - Международен съвет за изследване на морето) съответстват на определенията в Регламент (ЕО) № 218/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно предоставянето на статистика за номиналния улов на държавите-членки, които извършват риболов в североизточната част на Атлантическия океан (ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 70).

⁽²⁾ Зоните на CECAF (Централно-източна част на Атлантическия океан или главна риболовна зона 34 на ФАО) съответстват 216/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно предоставянето на статистика за номиналния улов на държавите-членки, които извършват риболов в зони извън северната част на Атлантическия океан (ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 1).

3. Във водите до 100 морски мили от изходните линии на най-отдалечените региони на Съюза, посочени в член 349, първа алинея от Договора, съответните държави-членки имат право до 31 декември 2022 г. да ограничат риболова до кораби, които са регистрирани в пристанищата на тези територии. Ограниченията не се прилагат за кораби на Съюза, които традиционно извършват риболов в посочените води, доколкото тези кораби не надвишават традиционно упражняваното риболовно усилие. Държавите-членки информират Комисията за ограниченията, въведени съгласно настоящия параграф.

4. Мерките, които ще се прилагат след изтичане на договореностите, посочени в параграфи 2 и 3, се приемат до 31 декември 2022 г.

ЧАСТ III

МЕРКИ ЗА ОПАЗВАНЕ И УСТОЙЧИВА ЕКСПЛОАТАЦИЯ НА МОРСКИТЕ БИОЛОГИЧНИ РЕСУРСИ

ДЯЛ I

Мерки за опазване

Член 6

Общи разпоредби

1. За постигането на целите на ОПР за опазване и устойчива експлоатация на морските биологични ресурси, установени в член 2, Съюзът приема мерките за опазване, изложени в член 7.
2. При прилагането на настоящия регламент Комисията се консултира със съответните консултативни съвети и съответните научни органи. Мерките за опазване се приемат, като се отчитат наличните научни, технически и икономически становища, включително, когато е приложимо, докладите, изготвени от НТИКР и други консултативни органи, становищата на консултативните съвети и съвместните препоръки на държавите-членки съгласно член 18.
3. Държавите-членки могат да си сътрудничат за целите на приемането на мерки съгласно членове 11, 15 и 18.
4. Държавите-членки се координират помежду си преди приемането на национални мерки съгласно член 20, параграф 2.
5. В особени случаи, по-специално по отношение на Средиземноморския регион, държавите-членки може да бъдат оправомощени да приемат правно обвързващи актове в сферата на ОПР, включително мерки за опазване. Член 18 се прилага в зависимост от случая.

Член 7

Видове мерки за опазване

1. Мерките за опазване и устойчива експлоатация на морските биологични ресурси могат да включват наред с останалото:
 - а) многогодишни планове съгласно членове 9 и 10;

- б) измерими цели за опазването и устойчивата експлоатация на запасите и свързани с това мерки за намаляване на въздействието на риболова върху морската среда;
- в) мерки за адаптиране на риболовния капацитет на риболовните кораби към съществуващите възможности за риболов;
- г) стимули, включително от икономически характер, като възможности за риболов, за насърчаване на методи за риболов, които допринасят за по-селективен риболов, за избягване и, доколкото е възможно, за намаляване на нежелания улов, както и за риболов, който има слабо въздействие върху морската екосистема и рибните ресурси;
- д) мерки за определянето и разпределянето на възможностите за риболов;
- е) мерки за постигане на целите на член 15;
- ж) минимални референтни размери за опазване;
- з) пилотни проекти, отнасящи се за други видове техники на управление на риболова и риболовни уреди, които увеличават селективността или намаляват отрицателното въздействие на риболовните дейности върху морската среда;
- и) мерки, необходими за спазване на задълженията, произтичащи от екологичното законодателство на Съюза, приети съгласно член 11;
- й) технически мерки по параграф 2.

2. Техническите мерки могат да включват наред с останалото:

- а) характеристики на риболовните уреди и правила за тяхното използване;
- б) спецификации на конструкцията на риболовните уреди, включително:
 - i) изменения или допълнителни устройства за подобряване на селективността или за намаляване на отрицателното въздействие върху екосистемата;
 - ii) изменения или допълнителни устройства за намаляване на случайния улов на застрашени, изчезващи и защитените видове, както и на друг нежелан улов;
- в) ограничения или забрана на употребата на някои риболовни уреди и на риболовните дейности в определени райони или периоди;
- г) изисквания риболовните кораби да спрат операциите в определена зона в продължение на определен минимален период, за да се защитят временните струпвания на застрашени видове, на риба, която хвърля хайвер, на риба под минималния референтен размер за опазване и на други уязвими морски ресурси;

- д) конкретни мерки за намаляване на отрицателното въздействие на риболовните дейности върху морското биологично разнообразие и морските екосистеми, включително мерки за избягване и намаляване, доколкото е възможно, на нежелания улов.

Член 8

Установяване на зони за възстановяване на рибните запаси

1. Съюзът, като отчита надлежно съществуващите защитени зони, се стреми да установи защитени зони въз основа на тяхната биологична чувствителност, включително зони, за които са налице ясни доказателства, че съдържат голяма концентрация на риба под минималния размер на опазване и на риба, която хвърля хайвер. В тези зони риболовните дейности може да бъдат ограничени или забранени, за да се допринесе за опазването на живите водни ресурси и на морските екосистеми. Съюзът също така продължава да защитава допълнително съществуващите биологично чувствителни зони.

2. За тези цели държавите-членки набелязват, когато е възможно, подходящи зони, които може да съставляват част от свързана мрежа, и подготвят, когато е целесъобразно, съвместни препоръки в съответствие с член 18, параграф 7, за да може Комисията да представи предложение в съответствие с Договора.

3. В рамките на многогодишен план на Комисията може да бъде предоставено правомощието да установи такива защитени биологично чувствителни зони. Прилага се член 18, параграфи 1—6. Комисията докладва редовно на Европейския парламент и на Съвета относно защитените зони.

ДЯЛ II

Специфични мерки

Член 9

Принципи и цели на многогодишните планове

1. Приоритетно се приемат многогодишни планове, които се основават на научни, технически и икономически становища и които съдържат мерки за опазване с цел възстановяване и поддържане на рибните запаси над нивата, позволяващи максимален устойчив улов в съответствие с член 2, параграф 2.

2. Когато поради недостатъчно данни не могат да бъдат определени измеримите цели, свързани с максималния устойчив улов по член 2, параграф 2, в многогодишните планове се предвиждат мерки, основани на подхода на предпазливост, които да осигуряват най-малката сравнима степен на опазване на съответните запаси.

3. Многогодишните планове обхващат:

- а) единични видове; или
- б) при смесен риболов или когато запасите са свързани по своята динамика — видове риболов, които експлоатират няколко запаса в определена географска зона, като се отчетат познанията за взаимодействието между рибните запаси, риболова и морските екосистеми.

4. Мерките, които се включват в многогодишните планове, и графикът за тяхното изпълнение са пропорционални на преследваните измерими и общи цели, както и на предвидените срокове. Преди мерките да бъдат включени в многогодишните планове се отчита също вероятното им икономическо и социално въздействие.

5. Многогодишните планове може да съдържат конкретни цели за опазване и мерки, основани на екосистемен подход, за преодоляване на конкретни проблеми на смесения риболов във връзка с постигането на целите, установени в член 2, параграф 2 за смесените запаси, които се обхващат от плановете, когато съгласно научни становища не е възможно да се постигне по-голяма селективност. При необходимост многогодишният план включва специфични алтернативни мерки, основани на екосистемния подход, за опазване на други запаси, обхванати от него.

Член 10

Съдържание на многогодишните планове

1. Когато е целесъобразно и без да се засягат съответните области на компетентност съгласно Договора, многогодишните планове включват:

- a) обхвата, изразен в рибни запаси, вид риболов и зона, за които се прилага многогодишният план;
 - b) целите, които съответстват на посочените в член 2 и на съответните разпоредби на членове 6 и 9;
 - b) количествено измерими показатели за периодично наблюдение и оценка на напредъка във връзка с постигането на измерими цели на многогодишния план;
 - в) когато е целесъобразно, конкретни цели за сладководния етап от жизнения цикъл на анадромните и катадромните видове.
 - в) количествено измерими цели като процент на смъртност от риболов и/или биомаса на репродуктивния запас;
 - г) ясни срокове за постигане на количествено измерими цели;
 - д) референтни равнища на опазване, съобразени с целите, установени в член 2;
 - е) цели за опазване и технически мерки, които трябва да бъдат предприети за постигането на измеримите цели, определени в член 15, и мерки, предназначени за избягване или за намаляване, доколкото е възможно, на нежелания улов;
 - ж) предупредителни мерки за осигуряване на спазването на количествено измеримите цели и корективни мерки, когато са необходими, включително когато намаляването на наличните данни или влошаването на тяхното качество излага на опасност устойчивостта на запаса.
2. Многогодишните планове могат да включват освен това:
- a) други мерки за опазване, по-специално мерки за постепенно премахване на изхвърления улов, като се вземат предвид най-добрите налични научни становища, или за намаляване на отрицателното въздействие на риболова върху екосистемата, които се описват подробно, когато това е целесъобразно, в съответствие с член 18;
 - б) когато е целесъобразно, конкретни цели за сладководния етап от жизнения цикъл на анадромните и катадромните видове.
3. В многогодишните планове се предвижда тяхното преразглеждане след първоначална последваща оценка, по-специално с цел да бъдат взети предвид промените в научните становища.

Член 11

Мерки за опазване, необходими за спазване на задълженията, произтичащи от екологичното законодателство на Съюза

1. Държавите-членки имат право да приемат мерки за опазване, незасягащи риболовните кораби на други държави-членки, които са приложими във водите под техен суверенитет или юрисдикция и които са необходими за изпълнение на задълженията им съгласно член 13, параграф 4 от Директива 2008/56/ЕО, член 4 от Директива 2009/147/ЕО или член 6 от Директива 92/43/ЕО, при условие че тези мерки са съвместими с целите, определени в член 2 от настоящия регламент, отговарят на целите на съответното законодателство на Съюза, което са предназначени да прилагат; и са не по-малко строги от мерките, предвидени в законодателството на Съюза.

2. Когато дадена държава-членка (наричана по-долу "държава-членка инициатор") счита, че е необходимо да бъдат приети мерки за спазване на задълженията по параграф 1, а други държави-членки имат пряк управленски интерес в риболова, който ще бъде засегнат от такива мерки, Комисията има право при поискване да приеме такива мерки чрез делегирани актове в съответствие с член 46. За тази цел член 18, параграфи 1—4 и параграф 6 се прилага *mutatis mutandis*.

3. Държавата-членка инициатор предоставя на Комисията и на другите държави-членки, които имат пряк управленски интерес, съответната информация за изискваните мерки, включително обосновката им, научните доказателства и подробностите за практическото им прилагане и изпълнение. Държавата-членка инициатор и другите държави-членки, които имат пряк управленски интерес, могат да представят съвместна препоръка по член 18, параграф 1 в рамките на шест месеца от момента, в който бъде представена достатъчно информация. Комисията приема мерките, като взема предвид всички налични научни становища, в рамките на три месеца от получаването на пълното искане.

Ако всички държави-членки не дадат съгласието си за представяне на съвместна препоръка на Комисията в съответствие с първа алинея и в рамките на определените в нея срокове, или ако съвместната препоръка не е в съответствие с изискванията по параграф 1, Комисията може да представи законодателно предложение в съответствие с Договора.

4. Чрез дерогация от параграф 3, при липса на съвместна препоръка, посочена в параграф 3, в спешни случаи, Комисията приема мерките. Мерките, които се приемат в спешни случаи, се ограничават до мерки, без които би било застрашено постигането на целите, свързани с установяването на мерките за опазване в съответствие с директивите, посочени в параграф 1, и намеренията на държавата-членка.

5. Мерките, посочени в параграф 4 се прилагат за максимален период от 12 месеца, който може да бъде удължен с не повече от 12 месеца, когато условията предвидени в посочения параграф продължават да са налице.

6. Комисията улеснява сътрудничеството между заинтересованата държава-членка и държавите-членки, които имат пряк управленски интерес в съответната риболовна дейност, в процеса на прилагане и изпълнение на мерките, приети съгласно параграфи 2, 3 и 4.

Член 12

Мерки на Комисията в случай на сериозна заплаха за морските биологични ресурси

1. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани с наличието на сериозна заплаха за опазването на морските биологични ресурси или за морската екосистема, Комисията — по мотивирано искане на държава-членка или по своя собствена инициатива — с цел облекчаване на заплахата, може да приеме актове за изпълнение с незабавно приложение за максимален срок от шест месеца в съответствие с процедурата, посочена в член 47, параграф 3.

2. Държавата-членка представя искането по параграф 1 едновременно до Комисията, до останалите държави-членки и до съответните консултативни съвети. Останалите държави-членки и консултативните съвети могат да представят своите писмени бележки в рамките на седем работни дни от датата на получаване на уведомлението. Комисията взема решение в срок от 15 работни дни от датата на получаване на искането по параграф 1.

3. Преди изтичане на първоначалния срок на прилагане на актове за изпълнение с незабавно приложение, посочени в параграф 1, и при спазване на условията по параграф 1, Комисията може да приеме актове за изпълнение с незабавно приложение за удължаване на срока на прилагане на тази спешна мярка с не повече от 6 месеца. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 47, параграф 3.

Член 13

Спешни мерки на държавите-членки

1. Въз основа на доказателства за наличието на сериозна заплаха за опазването на морските биологични ресурси или за морската екосистема, свързана с риболовни дейности във води, които попадат под суверенитета или юрисдикцията на държава-членка, изискваща незабавно действие, държавата-членка може да приеме спешни мерки за смекчаване на заплахата. Тези мерки трябва да са съвместими с целите, определени в член 2,

и да не са по-малко строги от предвидените в действащото право на Съюза. Тези мерки се прилагат не повече от три месеца.

2. Когато спешните мерки, които трябва да бъдат приети от държава-членка, могат да засегнат риболовните кораби на други държави-членки, те се приемат само след като с Комисията, съответните държави-членки и съответните консултативни съвети бъдат проведени консултации относно проекта на мерките, придружен от обяснителен меморандум. Държавата-членка, която е поискала консултациите, може да определи разумен срок за консултации, който обаче не е по-малък от един месец.

3. Когато Комисията прецени, че някоя мярка, приета съгласно настоящия член, не отговаря на условията по параграф 1, тя може, след излагане на съответните мотиви, да поиска отсъответната държава-членка да измени или отмени мярката.

Член 14

Избягване и намаляване на нежелания улов

1. За да улеснят въвеждането на задължението за разтоварване на сушата на целия улов при съответния вид риболов в съответствие с член 15 („задължение за разтоварване“), въз основа на най-добрите налични научни становища и като се вземат предвид становищата на съответните консултативни съвети, държавите-членки може да провеждат пилотни проекти с цел пълно проучване на всички приложими методи за избягване, намаляване и премахване на нежелания улов при даден вид риболов.

2. Държавите-членки може да изготвят „атлас на изхвърляния улов“, показващ нивото на изхвърлен улов при всеки от видовете риболов, за които се прилага член 15, параграф 1.

Член 15

Задължение за разтоварване

1. Целият улов на видове за които се прилагат ограничения за улов, а в Средиземно море и уловът на видове, за които се прилага минимален размер за разтоварване на сушата съгласно приложение III към Регламент (ЕО) № 1967/2006, който е получен при риболовни дейности във водите на Съюза или дейност на риболовни кораби на Съюза извън неговите води, във води, които не са под суверенитета или юрисдикцията на трети държави, при видовете риболов и географските зони, изброени по-долу, се качва и задържа на борда на риболовните кораби, записва се, разтоварва се на сушата и когато е приложимо — се проверява спрямо квотите, освен когато се използва като жива стръв, в съответствие със следния график:

а) най-късно от 1 януари 2015 г.:

— риболовът на дребни пелагични видове (например скумрия, херинга, сафрид, син меджид, капрова риба, хамсия, атлантическа аргентина, средиземноморска сардина, цаца);

— риболовът на едри пелагични видове (например червен тон, риба меч, бял тон, дебел тон, син и бял марлин);

- риболовът за промишлени цели (*inter alia* например на мойва, пясъчна змиорка и норвежки паут);
- риболовът на съомга в Балтийско море;
- б) най-късно от 1 януари 2015 г. — за видовете, определящи за съответния вид риболов, и не по-късно от 1 януари 2017 г. — за всички останали видове по отношение на риболова във водите на Съюза в Балтийско море за видовете, към които се прилагат ограничения за улова, различни от обхванатите от буква а);
- в) най-късно от 1 януари 2016 г. — за видовете, определящи за съответния вид риболов, и не по-късно от 1 януари 2019 г. — за всички останали видове в:
 - i) Северно море
 - риболовът на треска, пикша, меджид и сайда;
 - ловът на норвежки омар;
 - риболовът на обикновен морски език и писия;
 - риболовът на мерлуза;
 - ловът на северна скарида;
 - ii) северозападните води
 - риболовът на треска, пикша, меджид и сайда;
 - ловът на норвежки омар;
 - риболовът на обикновен морски език и писия;
 - риболовът на мерлуза;
 - iii) югозападните води
 - ловът на норвежки омар;
 - риболовът на обикновен морски език и писия;
 - риболовът на мерлуза;
 - iv) друг вид риболов за видовете, към които се прилагат ограничения за улов;
- г) най-късно от 1 януари 2017 г. — за видовете, определящи за съответния вид риболов, и не по-късно от 1 януари 2019 г. — за всички останали видове по отношение на риболова, който не е обхванат от буква а), в Средиземно море, Черно море и във всички останали води на Съюза, както и във водите извън водите на Съюза, които не са под суверенитета или юрисдикцията на трети държави.
 - 2. Параграф 1 не засяга международните задължения на Съюза. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 46 за целите на въвеждането на тези международни задължения в правото на Съюза, включително по-специално на дерогации от задължението за разтоварване на сушата на улова съгласно настоящия член.
 - 3. Когато всички държави-членки, които имат пряк управленски интерес в конкретен вид, се споразумеят задължението за разтоварване на сушата да се прилага по отношение на видове, различни от посочените в параграф 1, те могат да представят съвместна препоръка с цел разширяване на обхвата на задължението за разтоварване към тези други видове. За тази цел член 18, параграфи 1—6 се прилага *mutatis mutandis*. При представянето на такава съвместна препоръка на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове, съдържащи тези мерки, в съответствие с член 46.
 - 4. Задължението за разтоварване по параграф 1 не се прилага по отношение на:
 - а) видове, чийто улов е забранен и които са посочени като такива в правен акт на Съюза, приет в рамките на ОПП;
 - б) видове, които според научните данни са с висок процент на оцеляване, като се вземат предвид характеристиките на риболовния уред, риболовните практики и екосистемата;
 - в) улов, за който се прилагат минимални изключения.
 - 5. Подробностите за изпълнението на задължението за разтоварване по параграф 1 се определят в многогодишните планове, посочени в членове 9 и 10, а когато е приложимо, по-детайлно се определят в съответствие с член 18, включително:
 - а) специални разпоредби по отношение на риболова или видове, за които се прилага задължението за разтоварване, посочено в параграф 1;
 - б) конкретизиране на изключенията от задължението за разтоварване на видовете, посочени в параграф 2, буква б);
 - в) разпоредби за минимални изключения до не повече от 5 % от общия годишен улов на всички видове, за които се прилага задължението за разтоварване, посочено в параграф 1. Минималното изключение се прилага в следните случаи:
 - i) когато има научни данни, че повишаването на селективността е много трудно постижимо; или
 - ii) за да се избегнат прекомерни разходи за обработка на нежелан улов при онези риболовни уреди, при които нежеланият улов за риболовен уред не е повече от определен процент, който се установява в план, от общия годишен улов с тези риболовни уреди.

Уловът по разпоредбите, посочени в буква в), не се отчита спрямо съответните квоти, но въпреки това се записва в пълен размер.

За преходен период от четири години процентът от общия годишен улов по буква в) се увеличава със:

- i) два процентни пункта през първите две години от прилагането на задължението за разтоварване; и
 - ii) един процентен пункт през следващите две години;
- г) разпоредби относно документирането на улова;
- д) определяне на минимални референтни размери за опазване, когато е целесъобразно, в съответствие с параграф 10.

6. Ако не е приет многогодишен план или план за управление на съответния вид риболов в съответствие с член 18 от Регламент (ЕО) № 1967/2006, в съответствие с член 18 от настоящия регламент на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 46 от настоящия регламент, които временно и за срок от не повече от три години определят специален план, съдържащ спецификациите, посочени в параграф 5, букви а)—д) от настоящия член. Държавите-членки могат да си сътрудничат в съответствие с член 18 от настоящия регламент за изготвянето на такъв план с цел Комисията да приеме тези актове или да представи предложение в съответствие с обикновената законодателна процедура.

7. Ако не са приети мерки за определянето на минималното изключение нито посредством многогодишен план съгласно параграф 5, нито посредством специален план за задължението за разтоварване на сушата на улова в съответствие с параграф 6, Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 46, определящи минималното изключение, посочено в параграф 4, буква в), което при спазване на условията по параграф 5, буква в), подточка i) или ii) се прилага за не повече от 5 % от общия годишен улов на всички видове, за които се прилага задължението за разтоварване по параграф 1. Това минимално изключение се приема, така че да започне да се прилага от началната дата на прилагане на съответното задължение за разтоварване.

8. Като дерогация от задължението за отчитане на улова спрямо съответната квота в съответствие с параграф 1, уловът, за който се прилага задължение за разтоварване и който превишава квотите за въпросните запаси, или уловът на запаси, за които държавите-членки нямат квота, може да се отчете спрямо квотата за целевите видове, при условие че не превишава 9 % от квотата за целевите видове. Настоящата разпоредба се прилага единствено ако запасите на нецелевия вид се намират в безопасни биологични граници.

9. За рибните запаси, за които се прилага задължение за разтоварване, държавите-членки могат да проявяват гъвкавост по отношение на квотите в две последователни години в размер до 10 % от разрешените им разтоварвания на сушата. За тази цел всяка държава-членка може да разреши разтоварването на допълнителни количества от запасите, за които се

прилага задължението за разтоварване, при условие че тези количества не надхвърлят 10 % от квотата, разпределена на въпросната държава-членка. Прилага се член 105 от Регламент (ЕО) № 1224/2009.

10. С цел да се осигури защитата на младите екземпляри от морски организми може да се определят минимални референтни размери за опазване.

11. За видовете, за които се прилага задължение за разтоварване по параграф 1, употребата на улова от видовете под минималния референтен размер за опазване се ограничава за цели, различни от пряката консумация от човека, включително рибни брашна, рибно масло, храна за домашни любимци, добавки в храните, лекарства и козметични препарати.

12. За видовете, за които не се прилага задължението за разтоварване по параграф 1, уловът на видове под минималния референтен размер за опазване не се задържа на борда, а незабавно се връща в морето.

13. Държавите-членки осигуряват подробното и точно документиране на всички риболовни рейсове, както и адекватен капацитет и средства за целите на наблюдението на спазването на задължението за разтоварване, като наблюдатели, вътрешна система за видеонаблюдение (CCTV) и други. При това държавите-членки спазват принципа на ефективност и пропорционалност.

Член 16

Възможности за риболов

1. Възможностите за риболов, разпределени на държавите-членки, осигуряват относителна стабилност на риболовните дейности на всяка държава-членка за всеки рибен запас или вид риболов. При разпределянето на нови възможности за риболов се вземат предвид интересите на всяка държава-членка.

2. Когато се въвежда задължение за разтоварване от даден рибен запас, възможностите за риболов се определят, като се отчита промяната на подхода — от определяне на възможностите за риболов, така че да отразяват разтоварванията на сушата, към определяне на възможностите за риболов, така че да отразяват улова, въз основа на разбирането, че през първата и последващите години изхвърлянето на улов от този запас вече няма да е разрешено.

3. При наличието на нови научни данни за значително несъответствие между възможностите за риболов, които са определени за конкретен запас, и действителното състояние на този запас, държавите-членки с пряк управленски интерес може да отправят обосновано искане до Комисията да представи предложение за намаляване на това несъответствие, като същевременно се спазват целите по член 2, параграф 2.

4. Възможностите за риболов се определят в съответствие с целите, установени в член 2, параграф 2, и при спазване на количествено измеримите цели, сроковете и границите, определени в съответствие с член 9, параграф 2 и член 10, параграф 1, букви б) и в).

5. Мерките относно определянето и разпределянето на възможностите за риболов на трети държави във води на Съюза се установяват в съответствие с Договора.

6. Всяка държава-членка решава как разпределените ѝ възможности за риболов, за които не се прилага система за прехвърляеми риболовни концесии, може да бъдат разпределяни на кораби, които плават под нейно знаме, например като създаде индивидуални възможности за риболов. Държавата-членка уведомява Комисията за метода на разпределение.

7. За целите на разпределянето на възможностите за риболов, свързани със смесен риболов, държавите-членки отчитат вероятния състав на улова на корабите, които извършват такъв риболов.

8. След уведомяване на Комисията държавите-членки могат да разменят изцяло или частично разпределените им възможности за риболов.

Член 17

Критерии за разпределяне на възможностите за риболов на държавите-членки

При разпределянето на възможностите за риболов, на които те имат право по член 16, държавите-членки използват прозрачни и обективни критерии, включително от екологичен, социален и икономически характер. Критериите, които се използват, може да включват например въздействието на риболова върху околната среда, минали данни относно спазването на изискванията, приноса към местната икономика и историческите нива на улов. В рамките на разпределените им възможности за риболов държавите-членки се стремят да осигурят стимули на риболовните кораби, които използват селективен риболовен уред или техники за риболов с намалено въздействие върху околната среда, като намалено енергийно потребление или намалено увреждане на местообитанията.

ДЯЛ III

Регионализация

Член 18

Регионално сътрудничество относно мерките за опазване

1. Когато по отношение на мерките за опазване, приложими към определена географска зона, включително в многогодишен план, изготвен съгласно членове 9 и 10, както и в случаите, предвидени в член 11 и член 15, параграф 6, на Комисията е предоставено правомощието да приема мерки чрез делегирани актове или актове за изпълнение, държавите-членки с пряк управленски интерес, засегнати от тези мерки, могат в рамките на срок, който се посочва в съответната мярка за опазване и/или многогодишния план, да постигнат съгласие да представят съвместни препоръки, предназначени за постигане на целите на съответните мерки на Съюза за опазване, на многогодишните планове или на специалните планове за разтоварване. Комисията не приема такива делегирани актове или актове за изпълнение преди изтичането на срока за представяне на съвместни препоръки от държавите-членки.

2. За целите на параграф 1 държави-членки с пряк управленски интерес, засегнати от мерките по параграф 1, си сътрудничат при формулирането на съвместни препоръки. Те се консултират и със съответните консултативен(ни) съвет(и). Комисията улеснява сътрудничеството между държавите-членки, включително при необходимост като осигурява получаването на научни становища от съответните научни органи.

3. Когато е представена съвместна препоръка съгласно параграф 1, на Комисията се предоставя правомощието да приеме тези мерки чрез делегирани актове или актове за изпълнение, при условие че тази препоръка е съвместима със съответните мерки за опазване и/или многогодишен план.

4. Когато мярката за опазване се прилага за конкретен рибен запас, споделян с трети държави и управляван от многостранни организации в областта на рибарството или съгласно двустранни или многостранни споразумения, Съюзът се стреми да постигне съгласие със съответните партньори по мерките, необходими за постигане на целите, определени в член 2.

5. Държавите-членки гарантират, че съвместните препоръки относно мерките за опазване, които се приемат съгласно параграф 1, се основават на най-добрите налични научни становища и да отговарят на всички изисквания по-долу:

- a) са съвместими с целите, определени в член 2;
- b) са съвместими с обхвата и целите на съответните мерки за опазване;
- v) са съвместими с обхвата и водят до ефективно постигане на общите и количествено измеримите цели, определени в съответния многогодишен план;
- г) са не по-малко строги от мерките, предвидени в правото на Съюза.

6. Ако не всички държави-членки успеят да постигнат съгласие по съвместните препоръки, които се представят на Комисията в съответствие с параграф 1 в рамките на определения срок, или ако съвместните препоръки относно мерките за опазване не се считат за съвместими с общите и количествено измеримите цели на въпросните мерки за опазване, Комисията може да представи предложение за подходящи мерки в съответствие с Договора.

7. В допълнение към случаите, посочени в параграф 1, държавите-членки с пряк управленски интерес по отношение на риболов в географски определена зона също могат да изготвят съвместни препоръки до Комисията за мерки, които Комисията да предложи или да приеме.

8. Като допълнителен или алтернативен метод за регионално сътрудничество на държавите-членки ще се предоставя правомощието във връзка с мярка на Съюза за опазване, която се прилага към съответна географска зона, включително многогодишен план по членове 9 и 10, да приемат в определен срок мерки, с които тази мярка за опазване се конкретизира допълнително. Засегнатите държави-членки си сътрудничат тясно при приемането на такива мерки. Параграфи 2, 4 и 5 от настоящия член се прилагат *mutatis mutandis*. Комисията се включва в процеса и нейните бележки се вземат под внимание. Държавите-членки приемат своите съответни национални мерки единствено ако всички засегнати държави-членки са постигнали съгласие относно съдържанието на мерките. Когато Комисията прецени, че мярката на държавата-членка не отговаря на условията, свързани със съответната мярка за опазване, тя може, след излагане на съответните мотиви, да поиска от съответната държава членка да измени или да отмени мярката.

ДЯЛ IV

Национални мерки

Член 19

Мерки на държавите-членки, приложими за риболовните кораби, плаващи под тяхно знаме, или за лицата, установени на тяхна територия

1. Държава-членка може да предприеме мерки за опазване на рибните запаси във водите на Съюза, при условие че тези мерки отговарят на всички изисквания по-долу:

- a) се прилагат единствено за риболовните кораби, плаващи под знамето на тази държава-членка, или, в случай на риболовни дейности, които не се извършват от риболовен кораб, за лица, установени на тази част от нейната територията, по отношение на която се прилага Договорът;
- б) са съвместими с целите, определени в член 2; и
- в) са не по-малко строги от мерките, предвидени в правото на Съюза.

2. За целите на контрола държавите-членки информират другите засегнати държави-членки за разпоредбите, приети съгласно параграф 1.

3. Държавите-членки оповестяват публично подходяща информация във връзка с мерките, приети в съответствие с настоящия член.

Член 20

Мерки на държавите-членки в 12-милната зона

1. Държава-членка може да предприеме недискриминационни мерки за опазването и управлението на рибните запаси и за поддържане или подобрене на природозащитния статус на морските екосистеми в зоната от 12 морски мили, измерени от нейните изходни линии, при условие че Съюзът не е приел мерки за опазване и управление конкретно за тази зона или конкретно за разрешаване на проблема, установен от съответната

държава-членка. Мерките на държавата-членка трябва да са съвместими с целите, определени в член 2, и да не са по-малко строги от мерките, предвидени в правото на Съюза.

2. Когато мерките за опазване и управление, които трябва да бъдат приети от държава-членка, могат да засегнат риболовните кораби на други държави-членки, те се приемат само след провеждане на консултации с Комисията, съответните държави-членки и съответните консултативни съвети по проекта на мерките, придружен от обяснителен меморандум, в който също така се указва, че те са недискриминационни. За целите на тези консултации държавата-членка, която ги провежда, може да определи разумен срок, който обаче не е по-малък от два месеца.

3. Държавите-членки оповестяват публично подходяща информация във връзка с мерките, приети в съответствие с настоящия член.

4. Когато Комисията прецени, че някоя мярка, приета по настоящия член, не отговаря на условията по параграф 1, тя може, след излагане на съответните мотиви, да поиска от съответната държава-членка да измени или отмени мярката.

ЧАСТ IV

УПРАВЛЕНИЕ НА РИБОЛОВНИЯ КАПАЦИТЕТ

Член 21

Въвеждане на системи за прехвърляеми риболовни концесии

Държавите-членки могат да въведат система за прехвърляеми риболовни концесии. Държавите-членки, които са въвели такава система, създават и поддържат регистър на прехвърляемите риболовни концесии.

Член 22

Адаптиране и управление на риболовния капацитет

1. Държавите-членки въвеждат постепенно мерки за адаптиране на риболовния капацитет на своя флот към своите възможности за риболов с цел постигане на стабилен и траен баланс между тях, като отчитат тенденциите и се основават на най-добрите научни становища.

2. За постигане на целта, посочена в параграф 1, до 31 май всяка година държавите-членки изпращат на Комисията доклад относно баланса между риболовния капацитет на своя флот и своите риболовни възможности. За по-лесното постигане на общ подход в рамките на Съюза този доклад се изготвя в съответствие с общите насоки, които Комисията може да разработи, като укаже съответните технически, социални и икономически параметри.

Докладът съдържа годишна оценка на капацитета на националния флот и на всички сегменти на флота на всяка държава членка. Стремещът е в доклада да бъдат набелязани евентуалните структурни излишъци на капацитет по сегменти и да се направи оценка на дългосрочната рентабилност по сегменти. Докладите се оповестяват публично.

3. По отношение на оценките по параграф 2, втора алинея държавите-членки основават анализа си на баланса между риболовния капацитет на своя флот и своите възможности за риболов. За корабите, осъществяващи дейност в най-отдалечените региони, и за корабите, осъществяващи дейност само извън водите на Съюза, се изготвят отделни оценки.

4. Ако оценката докаже ясно, че няма реален баланс между риболовния капацитет и възможностите за риболов, държавата-членка изготвя и включва в доклада си план за действие за сегментите на флота, при които е установен структурен излишък на капацитет. В плана за действие се определят измерими цели при адаптирането и средства за постигане на баланс, както и ясен график за изпълнението му.

Всяка година Комисията изготвя за Европейския парламент и Съвета доклад относно баланса между риболовния капацитет на флотите на държавите-членки и техните възможности за риболов, в съответствие с насоките по параграф 2, първа алинея. Докладът включва плановете за действие, посочени в първа алинея на настоящия параграф. Първият доклад се представя до 31 март 2015 г.

В случай че не бъде изготвен докладът по параграф 2 и/или не бъде изпълнен планът за действие по първа алинея от настоящия параграф, може да бъде наложено пропорционално спиране или прекъсване на изплащането на съответната финансова помощ от Съюза за съответната държава-членка за инвестиции в съответния(ите) сегмент(и) на флота в съответствие с бъдещ правен акт на Съюза за определяне на условията за финансовото подпомагане за политиката в областта на морското дело и рибарството за периода 2014-2020 г.

5. Не се разрешава отписване от риболовния флот, подпомогнато с публична помощ, освен когато то е предшествано от отнемането на лицензията за риболов и на разрешенията за риболов.

6. Риболовният капацитет, съответстващ на риболовните кораби, изтеглени с публична помощ, не се заменя.

7. Държавите-членки гарантират, че считано от 1 януари 2014 г. риболовният капацитет на флота им в нито един момент не надвишава пределните граници за риболовния капацитет, определени в приложение II.

Член 23

Системи за вписване/отписване

1. Държавите-членки организират вписването и отписването на кораби от своя флот по такъв начин, че вписването на нов капацитет без публична помощ, да бъде компенсирано от предшестващо отписване на капацитет без публична помощ, най-малкото равен на новозаписания.

2. Комисията може да приеме актове за изпълнение, определящи правилата за прилагането на настоящия член. Тези правила за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 47, параграф 2.

3. Не по-късно от 30 декември 2018 г. Комисията прави оценка на системата за вписване/отписване с оглед развитието

на съотношението между капацитета на флотите и прогнозните възможности за риболов и, когато е целесъобразно, предлага изменение на тази система.

Член 24

Регистри на риболовните флотове

1. Държавите-членки записват информацията за характеристиките на собствеността, за кораба и уредите и за дейността на риболовните кораби на Съюза, плаващи под тяхно знаме, която е необходима за управлението на мерките, установени съгласно настоящия регламент.

2. Държавите-членки предават на Комисията информацията по параграф 1.

3. Комисията поддържа регистър на риболовния флот на Съюза, съдържащ получената съгласно параграф 2 информация. Тя осигурява публичен достъп до регистъра на риболовния флот на Съюза, като същевременно осигурява подходяща защита на личните данни.

4. Комисията приема актове за изпълнение, с които установява технически оперативни изисквания за записването, формата и условията за предаване на информацията по параграфи 1—3. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 47, параграф 2.

ЧАСТ V

НАУЧНА ОСНОВА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИБАРСТВОТО

Член 25

Изисквания по отношение на данните за управление на рибарството

1. Държавите-членки събират в съответствие с приетите правила в областта на събирането на данни биологични, екологични, технически и социално-икономически данни, необходими за управлението на рибарството, управляват тези данни и ги предоставят на крайните потребители на научни данни, включително на органите, определени от Комисията. За събирането и управлението на такива данни е допустимо финансиране от Европейския фонд за морско дело и рибарство в съответствие с бъдещ правен акт на Съюза за определяне на условията за финансовото подпомагане за политиката в областта на морското дело и рибарството за периода 2014-2020 г. Тези данни по-специално трябва да дават възможност за оценка на:

- а) състоянието на експлоатираните морски биологични ресурси;
- б) нивото на риболов и въздействието, което риболовните дейности оказват върху морските биологични ресурси и морските екосистеми; и
- в) социално-икономическите резултати на сектора на рибарството, сектора на аквакултурите и преработвателния сектор във водите на Съюза и извън тях.

2. Събирането, управлението и използването на данните се основава на следните принципи:

- а) точност и надеждност и своевременно събиране;

б) използване на механизми за координация с цел избягване на дублирането на събирането на данни за различни цели;

в) безопасно съхраняване и защита на събраните данни в компютърни бази данни, както и публичното им оповестяване, когато е целесъобразно, включително в обобщен вид с цел осигуряване на поверителност;

г) достъп на Комисията или на определените от нея органи до националните бази данни и системи, използвани за обработката на събраните данни, с цел проверка на наличието и качеството на данните;

д) своевременното предоставяне на относими данни и съответните методологии, по които са получени, на органите с научен или управленски интерес в научния анализ на данни в сектора на рибарството, както и на други заинтересовани страни, освен в случаите, когато се изисква защита и поверителност на данните съгласно приложимото право на Съюза.

3. Всяка година държавите-членки представят на Комисията доклад относно изпълнението на националните си програми за събиране на данни и го оповестяват публично.

Комисията прави оценка на годишния доклад относно събирането на данни, след като проведе консултации със своя научен консултативен орган и, когато е целесъобразно, с регионалните организации за управление на рибарството (РОУР), в които Съюзът е договаряща страна или наблюдател, както и със съответните международни научни органи.

4. Държавите-членки осигуряват националното координиране на събирането и управлението на научните данни, свързани с управлението на рибарството, включително на социално-икономическите данни. За тази цел те определят национален кореспондент и организират годишна национална координационна среща. Комисията се уведомява за националните координационни дейности и се кани на координационните срещи.

5. В тясно сътрудничество с Комисията държавите-членки координират своите дейности за събиране на данни с другите държави-членки в същия регион и полагат всички усилия да координират действията си с трети държави, които имат суверенитет или юрисдикция върху водите в същия регион.

6. Събирането, управлението и използването на данните се извършва по икономически ефективен начин.

7. В случай че държава-членка не събере и/или не предостави своевременно данни на крайните потребители, може да бъде наложено пропорционално спиране или прекъсване на изплащането на съответната финансова помощ от Съюза за тази държава-членка в съответствие с бъдещ правен акт на Съюза за определяне на условията за финансовото подпомагане за политиката в областта на морското дело и рибарството за периода 2014-2020 г.

Член 26

Провеждане на консултации с научни органи

Комисията провежда консултации с подходящи научни органи. Когато е целесъобразно, се провеждат консултации с НТИКР по въпросите, свързани с опазването и управлението на живите морски ресурси, включително биологичните, икономическите, екологичните, социалните и техническите аспекти. При консултациите с научни органи се отчита доброто управление на публичните средства с цел избягване на дублирането на работата на такива органи.

Член 27

Научни изследвания и научни становища

1. Държавите-членки изпълняват програми за научни изследвания и за иновации в областта на рибарството и аквакултурите. Те координират своите програми за научни изследвания и иновации и програми за научни становища в областта на рибарството с други държави-членки в тясно сътрудничество с Комисията в контекста на рамката за научни изследвания и иновации на Съюза, като включват и съответните консултативни съвети, когато е целесъобразно. За тези дейности е допустимо финансиране от бюджета на Съюза съгласно съответните правни актове на Съюза.

2. Държавите-членки осигуряват наличността на съответната компетентност и човешки ресурси, необходими за научния консултативен процес, посредством участието на съответните заинтересовани страни, като използват наред с другото наличните финансови ресурси на Съюза и като се координират помежду си.

ЧАСТ VI

ВЪНШНА ПОЛИТИКА

Член 28

Цели

1. За да осигури устойчивата експлоатация, управление и опазване на морските биологични ресурси и на морската среда, Съюзът осъществява своите външни отношения в областта на рибарството в съответствие със своите международни задължения и цели на политиката, както и с целите и принципите, определени в членове 2 и 3.

2. По-специално Съюзът:

а) оказва активна подкрепа и принос за развитието на научните познания и становища;

б) подобрява съгласуваността на политиките в инициативите на Съюза, като се обръща особено внимание на дейностите в областта на околната среда, търговията и развитието, и засилва последователността на действията, които се предприемат в рамките на сътрудничеството за развитие и научно, техническото и икономическото сътрудничество;

в) допринася за устойчивите риболовни дейности, които са икономически жизнеспособни и насърчават заетостта в Съюза;

- г) гарантира, че неговите риболовни дейности извън водите на Съюза се основават на същите принципи и стандарти като тези, предвидени в приложимото право на Съюза относно ОПР, и същевременно насърчава условията на равнопоставеност между операторите от Съюза и операторите от трети държави;
- д) насърчава и подкрепя във всички международни сфери необходимите действия за премахване на ННН риболова;
- е) насърчава създаването и укрепването на комитети по въпросите на спазването на задълженията на РОУР, провеждането на периодични независими прегледи на резултатите и приемането на подходящи коригиращи действия, включително налагането на ефективни и възпиращи наказания, които трябва да се прилагат по прозрачен и недискриминационен начин.
3. Разпоредбите на настоящата част не засягат специалните разпоредби, приети съгласно член 218 от Договора.

ДЯЛ I

Международни организации в областта на рибарството

Член 29

Дейности на Съюза в международните организации в областта на рибарството

- Съветът подкрепя активно и допринася за дейността на международните организации в областта на рибарството, включително РОУР.
- Позициите на Съюза в международните организации в областта на рибарството и РОУР се основават на най-добрите налични научни становища, за да се гарантира, че рибните ресурси се управляват в съответствие с целите, определени в член 2, по-специално в параграф 2 и параграф 5, точка 4, буква в) от него. Съюзът се стреми към ръководна роля в процеса на подобряване на резултатите от дейността на РОУР с цел да им предостави по-добра възможност за опазване и управление на живите морски ресурси, попадащи в тяхната компетентност.
- Съюзът активно подкрепя разработването на подходящи и прозрачни механизми за разпределяне на възможностите за риболов.
- Съюзът насърчава сътрудничеството между РОУР и съгласуваността на съответните им регулаторни рамки и подкрепя натрупването на научни познания и становища, за да се гарантира, че техните препоръки се основават на такива научни становища.

Член 30

Спазване на международните разпоредби

Съюзът, включително с помощта на Европейска агенция за контрол на рибарството („Агенцията“), си сътрудничи с трети държави и международни организации в областта на рибарството, включително РОУР, за да засили спазването на мерките,

и по-специално на тези за борба с ННН риболов, с цел да се гарантира стриктното спазване на мерките, приети от тези международни организации.

ДЯЛ II

Споразумения за партньорство в областта на устойчивото рибарство

Член 31

Принципи и цели на споразуменията за партньорство в областта на устойчивото рибарство

1. Споразуменията за партньорство в областта на устойчивото рибарство с трети държави осигуряват правна, екологична, икономическа и социална рамка за риболовните дейности, извършвани от риболовни кораби на Съюза във води на трети държави.

Тази рамка може да включва:

- развитие и подкрепа за необходимите научни и изследователски институции;
- способности за наблюдение, контрол и надзор;
- други елементи за изграждане на капацитет, които са свързани с развитието на устойчива политика в областта на рибарството на третата държава.

2. С цел устойчива експлоатация на излишъците от морски биологични ресурси Съюзът се стреми да осигури споразуменията за партньорство в областта на устойчивото рибарство с трети държави да са изгодни както за Съюза, така и за съответната трета държава, включително за нейното местно население и риболовна промишленост, и да допринасят за продължаване на дейността на флотове на Съюза, както и да целят получаването на подходящ дял от наличния излишък, който да е съизмерим с интереса на флотове на Съюза.

3. С цел корабите на Съюза, извършващи риболов съгласно споразуменията за партньорство в областта на устойчивото рибарство, когато е целесъобразно, да извършват дейността си при спазване на стандарти, подобни на приложимите за риболовните кораби на Съюза, извършващи риболов във води на Съюза, Съюзът се стреми да включи в споразуменията за партньорство в областта на устойчивото рибарство подходящи разпоредби относно задълженията за разтоварване на сушата на риба и продукти от риболов.

4. Риболовните кораби на Съюза улавят единствено излишъка от допустимия улов, посочен в член 62, параграфи 2 и 3 от Конвенцията на ООН по морско право, и определен по ясен и прозрачен начин въз основа на най-добрите налични научни становища и обменената между Съюза и съответната трета държава относима информация относно общото риболовно усилие, упражнявано от всички флотове върху засегнатите запаси. По отношение на трансгранично преминаващите и далекмигриращите рибни запаси при определянето на ресурсите, които са налични за достъп, следва да се отчетат надлежно извършваните на регионално равнище оценки, както и мерките за опазване и управление, приети от съответните РОУР.

5. Риболовните кораби на Съюза не могат да извършват дейност във водите на третата държава, с която е сключено споразумение за партньорство в областта на устойчивото рибарство, ако не притежават разрешение за риболов, издадено в съответствие със споразумението.

6. Съюзът гарантира, че споразуменията за партньорство в областта на устойчивото рибарство съдържат разпоредба относно спазването на демократичните принципи и правата на човека, която съставлява съществен елемент от такива споразумения.

Доколкото е възможно, споразуменията съдържат и:

- а) разпоредба за забрана на предоставянето на по-благоприятни условия на различните флотове, извършващи риболов в тези води, в сравнение с условията, предоставени на икономическите участници от Съюза, включително по отношение на опазването, развитието и управлението на ресурсите, финансовите условия, таксите и другите права, свързани с издаването на разрешения за риболов;
- б) разпоредба за изключителност, свързана с правилото по параграф 5.

7. На равнището на Съюза се полагат усилия за наблюдение на дейностите на риболовните кораби на Съюза, извършващи дейност във води извън водите на Съюза извън рамките на споразуменията за партньорство в областта на устойчивото рибарство.

8. Държавите-членки гарантират, че риболовните кораби на Съюза, които плават под тяхно знаме и извършват дейност извън водите на Съюза, са в състояние да представят подробна и точна документация за всички свои риболовни и преработвателни дейности.

9. Посоченото в параграф 5 разрешение за риболов се предоставя на кораб, който е отписан от регистъра на риболовния флот на Съюза и впоследствие е вписан отново в него след по-малко от 24 месеца, само ако собственикът на кораба, не представи на компетентните органи на държавата на знамето всички данни, необходими за да докаже, че през този период корабът е извършвал дейност при пълно спазване на стандартите, приложими за корабите, плаващи под знаме на Съюза.

Ако през периода, в който корабът е бил отписан от регистъра на флота на Съюза, държавата, която го е приела под свое знаме, е била призната от правото на Съюза за държава, която не оказва сътрудничество в борбата с ННН риболов, неговото възприране и премахване, или за държава, която допуска неустойчива експлоатация на живите морски ресурси, такова разрешение за риболов се предоставя, само ако бъде установено, че корабът е спрял своите риболовни дейности и собственикът е предприел незабавни действия за заличаването му от регистъра на тази държава.

10. Комисията организира независими предварителни и последващи оценки на всеки протокол към споразуменията за

партньорство в областта на устойчивото рибарство и ги предоставя своевременно на Европейския парламент и Съвета, преди да представи на Съвета препоръка за даване на разрешение за започване на преговори за последващ протокол. Обобщението на тези оценки се оповестява публично.

Член 32

Финансова помощ

1. Със споразуменията за партньорство в областта на устойчивото рибарство Съюзът предоставя финансова помощ на трети държави, с цел:

- а) да окаже подкрепа за част от разходите, свързани с достъпа до рибните ресурси във водите на трети държави; частта от разходите, свързани с достъпа до рибните ресурси, която се плаща от собствениците на кораби от Съюза, трябва да бъде подложена на оценка за всяко споразумение за партньорство в областта на устойчивото рибарство или протокол към него и трябва да е справедлива, недискриминационна и съразмерна на ползите, получени чрез условията за достъп;
- б) да създаде рамката за управление, включително разработването и поддържането на необходимите научни и изследователски институции, да насърчи процесите на консултация със заинтересованите групи и способностите за наблюдение, контрол и надзор и другите елементи за изграждане на капацитет, свързани с развитието на политика за устойчиво рибарство, провеждана от третата държава. Тази финансова помощ трябва да бъде обвързана с постигането на конкретни резултати, тя допълва проектите и програмите за развитие, изпълнявани във въпросната трета държава, и е съгласувана с тях.

2. В никое споразумение за партньорство в областта на устойчивото рибарство финансовата помощ за подкрепа на сектора не е обвързана с плащанията за достъп до рибните ресурси. Съюзът изисква постигането на конкретни резултати като условие за плащанията по линия на финансовата помощ и следи отблизо постигнатия напредък.

ДЯЛ III

Управление на запаси от общ интерес

Член 33

Принципи и цели на управлението на запаси от общ интерес за Съюза и за трети държави и споразуменията за обмен и съвместно управление

1. Когато запаси от общ интерес се експлоатират съвместно с трети държави, Съюзът поддържа отношения с тези трети държави, за да гарантира, че тези запаси се управляват устойчиво в съответствие с настоящия регламент, по-специално в съответствие с целта, определена в член 2, параграф 2. В случай че няма постигнато официално споразумение, Съюзът полага всички усилия за постигането на общи договорености за риболова на тези запаси, което да позволи устойчивото им управление, по-специално по отношение на целта по член 2, параграф 2, като по този начин насърчава установяването на условия на равнопоставеност за операторите от Съюза.

2. С цел да гарантира устойчива експлоатация на запасите, които се споделят с трети държави и да гарантира стабилността на риболовните операции на своите флотове, Съюзът се стреми, в съответствие с Конвенцията на ООН по морско право, да установи двустранни или многостранни споразумения с трети държави, насочени към съвместно управление на запасите, включително установяването, когато е целесъобразно, на достъп до водите и ресурсите и условията за такъв достъп, хармонизирането на мерките за опазване и обмена на възможности за риболов.

ЧАСТ VII

АКВАКУЛТУРИ

Член 34

Насърчаване на устойчиви аквакултури

1. С оглед на насърчаване на устойчивостта и допринасяне за продоволствената сигурност и снабдяване, растежа и заетостта Комисията утвърждава необвързващи стратегически насоки на Съюза по отношение на общите приоритети и измерими цели за развитието на устойчивите дейности, свързани с аквакултурите. Тези стратегически насоки отчитат относителните изходни позиции и различните обстоятелства в рамките на Съюза и представляват основата за многогодишни национални стратегически планове, и имат за цел:

- а) подобряване на конкурентоспособността на отрасъла на аквакултурите и подкрепа за неговото развитие и иновациите;
 - б) намаляване на административната тежест и осигуряване на по-голяма ефективност и отчитане на потребностите на заинтересованите страни при прилагането на правото на Съюза;
 - в) насърчаване на икономическата активност;
 - г) диверсификация и подобряване на качеството на живот в крайбрежните и вътрешните райони;
 - д) включване на дейностите, свързани с аквакултурите, в морското, крайбрежното и вътрешното пространствено планиране.
2. До 30 юни 2014 г. държавите-членки утвърждават многогодишни национални стратегически планове за развитието на дейностите, свързани с аквакултурите, на своя територия.
3. Многогодишните национални стратегически планове съдържат целите на съответната държава-членка и мерките и срокове, необходими за тяхното постигане.
4. Многогодишните национални стратегически планове имат следните конкретни цели:
- а) административно опростяване, по-специално по отношение на оценките, проучванията за въздействието и лицензиите;
 - б) разумна сигурност за операторите на аквакултури във връзка с достъпа до води и пространство;

- в) показатели за екологична, икономическа и социална устойчивост;
- г) оценка на други възможни трансгранични последици, особено за морските биологични ресурси и морските екосистеми на съседните държави-членки;
- д) установяване на полезни взаимодействия между националните програми за научни изследвания и на сътрудничество между отрасъла и научната общност;
- е) насърчаване на конкурентните предимства на устойчивата висококачествена храна;
- ж) насърчаване на практики и изследвания в областта на аквакултурите с цел засилване на положителните последици за околната среда, както и за рибните ресурси, и на намаляване на отрицателното въздействие, включително намаляване на натиска върху рибните запаси, които се използват за производството на фуражи, и по-ефикасно използване на ресурсите.

5. Държавите-членки обменят информация и най-добри практики чрез отворен метод на координация на националните мерки, включени в многогодишните национални стратегически планове.

6. Комисията насърчава обмена на информация и на най-добри практики между държавите-членки и улеснява координацията на националните мерки, предвидени в многогодишните национални стратегически планове.

ЧАСТ XIII

ОБЩА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ПАЗАРИТЕ

Член 35

Цели

1. Създава се обща организация на пазарите на продукти от риболов и аквакултури (наричана по-долу "общата организация на пазарите") с цел:
- а) да се допринесе за постигането на целите, определени в член 2, и по-специално за устойчивата експлоатация на живите морски биологични ресурси;
 - б) да се даде възможност на отрасъла на рибарството и аквакултурите да прилага ОПР на подходящо равнище;
 - в) да се укрепи конкурентоспособността на отрасъла на рибарството и аквакултурите в Съюза, по-специално на производителите;
 - г) да се повиши прозрачността и да се засили стабилността на пазарите, особено що се отнася до икономическите познания и разбиране на пазарите на Съюза за продукти от риболов и аквакултури по цялата верига на доставка, да се подобри балансът в разпределението на добавената стойност по веригата на доставка в сектора, да се подобри информацията

- за потребителите и да се повиши осведомеността на потребителите чрез уведомяване и етикетиране, предоставящо разбираема информация;
- д) да се допринесе за осигуряването на условия на равнопоставеност за всички продукти, които се предлагат на пазара в Съюза, като се насърчи устойчивата експлоатация на рибните ресурси;
- е) да се допринесе за осигуряването на потребителите на разнообразно предлагане на продукти от риболов и аквакултури;
- ж) да се предоставя на потребителите проверима и точна информация по отношение на произхода на продуктите и начина на тяхното производство, по-специално посредством маркировка и етикетиране.

2. Общата организация на пазарите се прилага по отношение на продуктите от риболов и аквакултури, изброени в приложение I към Регламент (ЕС) № 1379/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, които се предлагат на пазара в Съюза.

3. Общата организация на пазарите включва по-специално:

- а) организацията на отрасъла, включително мерките за стабилизиране на пазара;
- б) плановете за производство и предлагане на пазара на организациите на производителите на продукти от риболов и аквакултури;
- в) общи стандарти за предлагане на пазара;
- г) информация за потребителите.

ЧАСТ IX

КОНТРОЛ И ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 36

Цели

1. Спазването на правилата на ОПР се осигурява посредством ефективна система на Съюза за контрол в областта на рибарството, включително за борба с ННН риболов.
2. По-конкретно контролът и изпълнението по отношение на ОПР включват и се основават на:
- а) всеобхватен, единен и общ подход;
- б) сътрудничество и координация между държавите-членки, Комисията и Агенцията;
- в) икономическа ефективност и пропорционалност;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1379/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 година общата организация на пазарите на рибни продукти и продукти от аквакултури, за изменение на регламенти (ЕО) № 1184/2006 и (ЕО) № 1224/2009 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 104/2000 (Виж страница 1 от настоящия брой на Официален вестник).

- г) използване на ефективни технологии за контрол за наличността и качеството на данните относно рибарството;
- д) рамка на Съюза за контрол, инспекции и изпълнение;
- е) основана на рисковете стратегия, насочена към системни и автоматизирани кръстосани проверки на цялата налична информация от значение;
- ж) изграждане на култура на спазване на правилата и сътрудничество между всички оператори и рибари.

Съюзът приема подходящи мерки по отношение на третите държави, които допускат неустойчив риболов.

3. Държавите-членки приемат подходящи мерки, за да осигурят дейностите по контрол, инспекции и изпълнение, които се провеждат в рамките на ОПР, включително като установяват ефективни, пропорционални и възпиращи наказания.

Член 37

Експертна група по въпросите на спазването на задълженията

1. Комисията създава експертна група по въпросите на спазването на задълженията, която да прави оценки, да подпомага и укрепва изпълнението и спазването на задълженията, произтичащи от системата на Съюза за контрол в областта на рибарството.

2. Експертната група по въпросите на спазването на задълженията се състои от представители на Комисията и на държавите-членки. При поискване от страна на Европейския парламент Комисията може да покани Европейския парламент да изпрати експерти, които да присъстват на заседанията на експертната група. Агенцията може да присъства на заседанията на експертната група по въпросите на спазване на задълженията в качеството на наблюдател.

3. Експертната група по-специално:

- а) прави редовен преглед на въпросите на спазването и изпълнението на задълженията в рамките на системата на Съюза за контрол в областта на рибарството и набелязва възможните трудности от общ интерес при изпълнението на правилата на ОПР;
- б) формулира препоръки във връзка с изпълнението на правилата от ОПР, включително за набелязване на приоритетите за финансовата помощ на Съюза; и
- в) обменя информация относно дейностите по контрол и инспекция, включително относно борбата с ННН риболов.

4. Експертната група информира изчерпателно и редовно Европейския парламент и Съвета относно дейностите, свързани със спазване на задълженията, посочени в параграф 3.

Член 38

Пилотни проекти за нови технологии за контрол и системи за управление на данни

Комисията и държавите-членки могат да осъществяват пилотни проекти за нови технологии за контрол и системи за управление на данни.

Член 39

Участие в разходите за контрол, инспекции, изпълнение и събиране на данни

Държавите-членки могат да изискват от своите оператори да участват пропорционално в оперативните разходи за въвеждане на системата на Съюза за контрол в областта на рибарството и за събирането на данни.

ЧАСТ X

ФИНАНСОВИ ИНСТРУМЕНТИ

Член 40

Цели

Финансовата помощ от Съюза може да бъде отпусната с цел да се подпомогне постигането на целите, определени в член 2.

Член 41

Условия за финансова помощ за държавите-членки

1. При спазване на условията, конкретизирани в приложимите правни актове на Съюза, финансовата помощ от Съюза за държавите-членки зависи от спазването на правилата на ОПР.

2. Нарушението на правилата на ОПР от страна на държавите-членки може да доведе до прекъсване или спиране на плащанията или до финансова корекция на финансовата помощ от Съюза в рамките на ОПР. Тези мерки трябва да са пропорционални на естеството, тежестта, продължителността и системността на нарушението.

Член 42

Условия за финансова помощ за операторите

1. При спазване на условията, конкретизирани в приложимите правни актове на Съюза, финансовата помощ от Съюза за операторите зависи от спазването на правилата на ОПР.

2. При спазването на конкретни правила, които ще бъдат приети, тежките нарушения на правилата на общата политика в областта на рибарството от страна на операторите водят до временна или постоянна забрана за достъп до финансовата помощ от Съюза и/или до намаляване на нейния размер. Тези мерки, предприети от държава-членка, трябва да са възпиращи, ефективни и пропорционални на естеството, тежестта, продължителността и системността на тежките нарушения.

3. Държавите-членки гарантират, че финансовата помощ от Съюза се отпуска единствено ако на съответния оператор не са били налагани наказания за тежки нарушения в рамките на период от една година преди датата на заявлението за финансова помощ от Съюза.

ЧАСТ XI

КОНСУЛТАТИВНИ СЪВЕТИ

Член 43

Създаване на консултативни съвети

1. За всяка от географските зони или области на компетентност, посочени в приложение III, се създават консултативни съвети с цел насърчаване на балансираното представителство на всички заинтересовани страни в съответствие с член 45, параграф 1 и допринасяне за постигането на целите, определени в член 2.

2. По-специално, в съответствие с приложение III се създават следните нови консултативни съвети:

- а) консултативен съвет за най-отдалечените региони, разделен на три части за всеки от следните морски басейни: западна част на Атлантическия океан, източна част на Атлантическия океан и Индийския океан;
- б) консултативен съвет за аквакултурите;
- в) консултативен съвет за пазарите;
- г) консултативен съвет за Черно море.

3. Всеки консултативен съвет приема своя процедурен правилник.

Член 44

Задачи на консултативните съвети

1. При прилагането на настоящия регламент Комисията провежда консултации със съответните консултативни съвети, когато това е целесъобразно.

2. Консултативните съвети могат:

- а) да отправят до Комисията и до съответната държава-членка препоръки и предложения по въпроси, свързани с управлението на рибарството и социално-икономическите и отнасящите си до опазването аспекти на рибарството и аквакултурите и по-специално препоръки за опростяване на правилата за управление на рибарството;
- б) да уведомяват Комисията и държавите-членки за проблеми, свързани с управлението и със социално-икономическите и отнасящите се до опазването аспекти на рибарството и когато е целесъобразно — на аквакултурите, в тяхната географска зона или област на компетентност, и да предлагат решения за преодоляване на тези проблеми;
- в) да подпомагат, в тясно сътрудничество с научните среди, събирането, доставянето и анализа на данните, необходими за разработването на мерки за опазване.

Когато даден въпрос е от общ интерес за два или повече консултативни съвета, те съгласуват своите позиции с цел приемането на съвместни препоръки по този въпрос.

3. С консултативните съвети се провеждат консултации във връзка със съвместните препоръки съгласно член 18. Комисията и държавите-членки могат да проведат с тях консултации и във връзка с други мерки. Тяхното становище се взема предвид. Тези консултации не засягат консултациите с НТИКР или с други научни органи. Становищата на консултативните съвети могат да бъдат представени на всички заинтересовани държави-членки и на Комисията.

4. В рамките на два месеца Комисията и, когато е приложимо, заинтересованата държава-членка дават отговор на всяка препоръка, предложение или информация, получени съгласно параграф 1. Когато приетите окончателни мерки се различават от становищата, препоръките и предложенията на консултативните съвети, получени съгласно параграф 1, Комисията или съответната държава-членка предоставя подробно обяснение за причините за това различие.

Член 45

Състав, функциониране и финансиране на консултативните съвети

1. В състава на консултативните съвети влизат:

- а) организации, представляващи риболовните оператори и, когато е уместно, операторите в сектора на аквакултурите, както и представители на секторите на преработване и предлагане на пазара;
- б) други заинтересовани групи, засегнати от ОПР, например екологични организации и групи на потребителите.

2. Всеки консултативен съвет се състои от общо събрание и изпълнителен комитет, включително, когато е целесъобразно, секретариат и работни групи по въпросите на регионалното сътрудничество, съгласно член 18, и приема необходимите мерки за своята организация.

3. Консултативните съвети функционират и получават финансиране съгласно предвиденото в приложение III.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 46 за определяна на подробни правила за функционирането на консултативните съвети.

ЧАСТ XII

ПРОЦЕДУРНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 46

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 11, параграф 2, член 15, параграфи 2, 3, 6 и 7 и член 45, параграф 4, се предоставя на Комисията за срок от пет

години, считано от 29 декември 2013 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 11, параграф 2, член 15, параграфи 2, 3, 6 и 7 и член 45, параграф 4, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 11, параграф 2, член 15, параграфи 2, 3, 6 и 7 и член 45, параграф 4, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 47

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитет по рибарство и аквакултури. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато комитетът не даде становище по проекта на акт за изпълнение, който да бъде приет съгласно член 23, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 5 от него.

ЧАСТ XIII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 48

Отмяна и изменения

1. Регламент (ЕО) № 2371/2002 се отменя.

Всяко позоваване на отменения регламент да се тълкува като позоваване на настоящия регламент.

2. Решение 2004/585/ЕО се отменя, считано от датата на влизане в сила на правилата, приети съгласно член 45, параграф 4 от настоящия регламент.

3. Член 5 от Регламент (ЕО) № 1954/2003 на Съвета ⁽¹⁾ се заличава.

4. Регламент (ЕО) № 639/2004 на Съвета ⁽²⁾ се отменя.

5. В член 105 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 се вмъква следният параграф:

„За. Чрез дерогация от параграфи 2 и 3 не се прилага мултипликационен коефициент към улов, за който се прилага задължението за разтоварване на сушата по член 15 от Регламент (ЕО) № 1380/2013 на Европейския парламенти на Съвета (*), при условие че делът на свръхулова не надхвърля 10 % от разрешените количества за разтоварване на сушата.

(*) Регламент (ЕО) № 1380/2013 на Европейския парламенти на Съвета от 11 декември 2013 г. относно общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 1954/2003 и (ЕО) № 1224/2009 и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2371/2002 и (ЕО)

№ 639/2004 и Решение 2004/585/ЕО на Съвета (ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 23)“.

Член 49

Преглед

До 31 декември 2022 г. Комисията докладва пред Европейския парламент и пред Съвета относно функционирането на ОПР.

Член 50

Годишен доклад

Комисията ежегодно докладва пред Европейския парламент и пред Съвета относно постигнатия напредък към максимален устойчив добив и относно състоянието на рибните запаси възможно най-скоро след приемането на ежегодния регламент на Съвета за определяне на възможностите за риболов за кораби на Съюза във водите на Съюза, както и в някои води извън водите на Съюза.

Член 51

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 януари 2014 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 11 декември 2013 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

V. LEŠKEVIČIUS

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1954/2003 на Съвета от 4 ноември 2003 г. за управление на риболовното усилие по отношение на определени общностни риболовни зони и рибни ресурси, за изменение на Регламент (ЕО) № 2847/93 и за отмяна на Регламенти (ЕО) № 685/95 и (ЕО) № 2027/95 (ОВ L 289, 7.11.2003 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 639/2004 на Съвета от 30 март 2004 г. относно управлението на риболовни флоти, регистрирани в най-отдалечените райони на Общността (ОВ L 102, 7.4.2004 г., стр. 9).

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ДОСТЪП ДО КРАЙБРЕЖНИТЕ ВОДИ ПО СМИСЪЛА НА ЧЛЕН 6, ПАРАГРАФ 2

1. Крайбрежни води на обединеното кралство

А. ДОСТЪП ЗА ФРАНЦИЯ

Географска зона	Видове	Значение или особени характеристики
Крайбрежни води на Обединеното кралство (6 до 12 морски мили)		
1. Източно от Berwick-upon-Tweed Източно от Coquet Island	Херинга	Неограничен
2. Източно от Flamborough Head Източно от Spurn Head	Херинга	Неограничен
3. Източно от Lowestoft Южно от Lyme Regis	Всички видове	Неограничен
4. Южно от Lyme Regis Южно от Eddystone	Дънни видове	Неограничен
5. Южно от Eddystone Югозападно от Longships	Дънни видове	Неограничен
	Миди Сен Жак (видове)	Неограничен
	Омар	Неограничен
	Лангуста	Неограничен
6. Югозападно от Longships Северозападно от Hartland Point	Дънни видове	Неограничен
	Лангуста	Неограничен
	Омар	Неограничен
7. Hartland Point до линия от северната страна на Lundy Island	Дънни видове	Неограничен
8. От линия в посока запад от Lundy Island до Cardigan Harbour	Всички видове	Неограничен
9. Северно от Point Lynas Източно от Morecambe Light Vessel	Всички видове	Неограничен
10. County Down	Дънни видове	Неограничен
11. Североизточно от New Island Югозападно от Sanda Island	Всички видове	Неограничен
12. Северно от Port Stewart Западно от Barra Head	Всички видове	Неограничен
13. 57°40' с.ш. Западно от Butt of Lewis	Всички видове, без черупчестите	Неограничен
14. St Kilda, Flannan Islands	Всички видове	Неограничен
15. Западно от линията, която свързва фара Butt of Lewis с точката 59°30' с.ш. — 5°45' з.д.	Всички видове	Неограничен

Б. ДОСТЪП ЗА ИРЛАНДИЯ

Географска зона	Видове	Значение или особени характеристики
Крайбрежни води на Обединеното кралство (6 до 12 морски мили)		
1. Северно от Point Lynas Южно от Mull of Galloway	Дънни видове	Неограничен
	Норвежки омар	Неограничен
2. Западно от Mull of Oa Западно от Barra Head	Дънни видове	Неограничен
	Норвежки омар	Неограничен

В. ДОСТЪП ЗА ГЕРМАНИЯ

Географска зона	Видове	Значение или особени характеристики
Крайбрежни води на Обединеното кралство (6 до 12 морски мили)		
1. Източно от Shetlands и Fair Isle между линиите, начертани в посока югоизток от фара Sumburgh Head, в посока североизток от фара Skroo и в посока югозапад от фара Skadan	Херинга	Неограничен
2. Източно от Berwick-upon-Tweed, източно от фара Whitby High	Херинга	Неограничен
3. Източно от фара North Foreland, южно от новия фар Dungeness	Херинга	Неограничен
4. Зона около St Kilda	Херинга	Неограничен
	Скумрия	Неограничен
5. Западно от фара Butt of Lewis до линията, която свързва фара Butt of Lewis с точката 59°30'с.ш. — 5°45' з.д.	Херинга	Неограничен
6. Зона около North Rona и Sulisker (Sulasgeir)	Херинга	Неограничен

Г. ДОСТЪП ЗА НИДЕРЛАНДИЯ

Географска зона	Видове	Значение или особени характеристики
Крайбрежни води на Обединеното кралство (6 до 12 морски мили)		
1. Източно от Shetlands и Fair Isle между линиите, начертани в посока югоизток от фара Sumburgh Head, в посока североизток от фара Skroo и в посока югозапад от фара Skadan	Херинга	Неограничен
2. Източно от Berwick upon Tweed, източно от Flamborough Head	Херинга	Неограничен
3. Източно от North Foreland, южно от новия фар Dungeness	Херинга	Неограничен

Д. ДОСТЪП ЗА БЕЛГИЯ

Географска зона	Видове	Значение или особени характеристики
Крайбрежни води на Обединеното кралство (6 до 12 морски мили)		
1. Източно от Berwick upon Tweed Източно от Coquet Island	Херинга	Неограничен
2. Северно от Cromer Източно от North Foreland	Дънни видове	Неограничен

Географска зона	Видове	Значение или особени характеристики
3. Източно от North Foreland Южно от новия фар на Dungeness	Дънни видове	Неограничен
	Херинга	Неограничен
4. Южно от новия фар на Dungeness, южно от Selsey Bill	Дънни видове	Неограничен
5. Югоизточно от Straight Point, северозападно от South Bishop	Дънни видове	Неограничен

2. Крайбрежни води на Ирландия

А. ДОСТЪП ЗА ФРАНЦИЯ

Географска зона	Видове	Значение или особени характеристики
Крайбрежни води на Ирландия (6 до 12 морски мили)		
1. Северозападно от Erris Head Западно от Sybil Point	Дънни видове	Неограничен
	Норвежки омар	Неограничен
2. Южно от Mizen Head Южно от Stags	Дънни видове	Неограничен
	Норвежки омар	Неограничен
	Скумрия	Неограничен
3. Южно от Stags Южно от Cork	Дънни видове	Неограничен
	Норвежки омар	Неограничен
	Скумрия	Неограничен
	Херинга	Неограничен
4. Южно от Cork, южно от Carnsore Point	Всички видове	Неограничен
5. Южно от Carnsore Point, югоизточно от Haulbowline	Всички видове, без черупчестите	Неограничен

Б. ДОСТЪП ЗА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО

Географска зона	Видове	Значение или особени характеристики
Крайбрежни води на Ирландия (6 до 12 морски мили)		
1. Южно от Mine Head Hook Point	Дънни видове	Неограничен
	Херинга	Неограничен
	Скумрия	Неограничен
2. Hook Point Carlingford Lough	Дънни видове	Неограничен
	Херинга	Неограничен
	Скумрия	Неограничен
	Норвежки омар	Неограничен
	Миди Сен Жак (видове)	Неограничен

В. ДОСТЪП ЗА НИДЕРЛАНДИЯ

Географска зона	Видове	Значение или особени характеристики
Крайбрежни води на Ирландия (6 до 12 морски мили)		
1. Южно от Stags Южно от Carnsore Point	Херинга	Неограничен
	Скумрия	Неограничен

Г. ДОСТЪП ЗА ГЕРМАНИЯ

Географска зона	Видове	Значение или особени характеристики
Крайбрежни води на Ирландия (6 до 12 морски мили)		
1. Южно от Old Head of Kinsale Южно от Carnsore Point	Херинга	Неограничен
2. Южно от Cork Южно от Carnsore Point	Скумрия	Неограничен

Д. ДОСТЪП ЗА БЕЛГИЯ

Географска зона	Видове	Значение или особени характеристики
Крайбрежни води на Ирландия (6 до 12 морски мили)		
1. Южно от Cork Южно от Carnsore Point	Дънни видове	Неограничен
2. Южно от Wicklow Head Югоизточно от Carlingford Lough	Дънни видове	Неограничен

3. Крайбрежни води на белгия

Географска зона	Държава-членка	Видове	Значение или особени характеристики
3 до 12 морски мили	Нидерландия	Всички видове	Неограничен
	Франция	Херинга	Неограничен

4. Крайбрежни води на дания

Географска зона	Държава-членка	Видове	Значение или особени характеристики
Брега на Северно море (от границата между Дания и Германия до Hanstholm) (6 до 12 морски мили)			
От границата между Дания и Германия до Blåvands Huk	Германия	Калканоподобни	Неограничен
		Скариди	Неограничен
	Нидерландия	Калканоподобни	Неограничен
		Кръгли риби	Неограничен

Географска зона	Държава-членка	Видове	Значение или особени характеристики	
От Blåvands Huk до Bovbjerg	Белгия	Треска	Неограничен само от 1 юни до 31 юли	
		Пикша	Неограничен само от 1 юни до 31 юли	
	Германия	Калканоподобни	Неограничен	
	Нидерландия	Морска писия	Неограничен	
		Обикновен морски език	Неограничен	
От Thyborøn до Hanstholm	Белгия	Меджид	Неограничен само от 1 юни до 31 юли	
		Морска писия	Неограничен само от 1 юни до 31 юли	
	Германия	Калканоподобни	Неограничен	
		Цаца	Неограничен	
		Треска	Неограничен	
		Сайда	Неограничен	
		Пикша	Неограничен	
		Скумрия	Неограничен	
		Херинга	Неограничен	
	Меджид	Неограничен		
	Нидерландия	Треска	Неограничен	
		Морска писия	Неограничен	
		Обикновен морски език	Неограничен	
	Skagerrak (от Hanstholm до Skagen) (4 до 12 морски мили)	Белгия	Морска писия	Неограничен само от 1 юни до 31 юли
		Германия	Калканоподобни	Неограничен
Цаца			Неограничен	
Треска			Неограничен	
Сайда			Неограничен	
Пикша			Неограничен	
Скумрия			Неограничен	
Херинга			Неограничен	
Меджид			Неограничен	

Географска зона	Държава-членка	Видове	Значение или особени характеристики
	Нидерландия	Треска	Неограничен
		Морска писия	Неограничен
		Обикновен морски език	Неограничен
Kattegat (3 до 12 мили)	Германия	Треска	Неограничен
		Калканоподобни	Неограничен
		Норвежки омар	Неограничен
		Херинга	Неограничен
Северно от Zeeland до паралела на географската ширина, преминаващ през фара Forsnæs	Германия	Цаца	Неограничен
Балтийско море (включително Belts, Sound, Bornholm) (3 до 12 морски мили)	Германия	Калканоподобни	Неограничен
		Треска	Неограничен
		Херинга	Неограничен
		Цаца	Неограничен
		Змиорки	Неограничен
		Сьомга	Неограничен
		Меджид	Неограничен
Скумрия	Неограничен		
Skagerrak (4 до 12 мили)	Швеция	Всички видове	Неограничен
Kattegat (3 до 12 мили ⁽¹⁾)	Швеция	Всички видове	Неограничен
Балтийско море (3 до 12 мили)	Швеция	Всички видове	Неограничен

(¹) Измерено от бреговата линия.

5. Крайбрежни води на германия

Географска зона	Държава-членка	Видове	Значение или особени характеристики
Бряг на Северно море (3 до 12 морски мили) всички брегове	Дания	Дънни видове	Неограничен
		Цаца	Неограничен
		Пясъчна змиорка	Неограничен
	Нидерландия	Дънни видове	Неограничен
		Скариди	Неограничен
От границата между Дания и Германия до най-северната точка на Amrum при 54°43'с.ш.	Дания	Скариди	Неограничен
Зоната около Helgoland	Обединено кралство	Треска	Неограничен
		Морска писия	Неограничен

Географска зона	Държава-членка	Видове	Значение или особени характеристики
Бряг на Балтийско море (3 до 12 мили)	Дания	Треска	Неограничен
		Морска писия	Неограничен
		Херинга	Неограничен
		Цаца	Неограничен
		Змиорки	Неограничен
		Меджид	Неограничен
		Скумрия	Неограничен

6. Крайбрежни води на Франция и на отвъдморските департаменти

Географска зона	Държава-членка	Видове	Значение или особени характеристики
Североизточен бряг на Атлантическия океан (6 до 12 морски мили)			
От границата между Белгия и Франция на изток от департамента Manche (естуарът на Vire-Grandcamp les Bains 49° 23' 30" с.ш.—1° 2' з.д., посока север-североизток)	Белгия	Дънни видове	Неограничен
		Миди Сен Жак (видове)	Неограничен
	Нидерландия	Всички видове	Неограничен
От Dunkerque (2° 20' и.д.) до Cap d'Antifer (0° 10' и.д.)	Германия	Херинга	Неограничен само от 1 октомври до 31 декември
От границата между Белгия и Франция до Cap d'Alprech на запад (50° 42' 30" с.ш. — 1° 33' 30" и.д.)	Обединено кралство	Херинга	Неограничен
Бряг на Атлантическия океан (6 до 12 морски мили)			
От границата между Испания и Франция до 46° 08' с.ш.	Испания	Хамсиеви	Целеви риболов, неограничен само от 1 март до 30 юни
			Риболов за жива стръв само от 1 юли до 31 октомври
		Сардини	Неограничен само от 1 януари до 28 февруари и от 1 юли до 31 декември
			Освен това дейностите, свързани с посочените по-горе видове, трябва да се извършват в съответствие с дейностите, извършвани през 1984 г., и в техните граници.
Бряг на Средиземно море (6 до 12 морски мили)			
Границата на Испания Cap Leucate	Испания	Всички видове	Неограничен

7. **Крайбрежни води на Испания**

Географска зона	Държава-членка	Видове	Значение или особени характеристики
Бряг на Атлантическия океан (6 до 12 морски мили)			
От границата между Франция и Испания до фара Cap Maug (3° 47' з.д.)	Франция	Пелагични видове	Неограничен в съответствие с дейностите, извършвани през 1984 г., и в техните граници
Бряг на Средиземно море (6 до 12 морски мили)			
Границата на Франция/Cap Creus	Франция	Всички видове	Неограничен

8. **Крайбрежни води на Хърватия ⁽¹⁾**

Географска зона	Държава-членка	Видове	Значимост или особени характеристики
12 мили, ограничена до морската зона под суверенитета на Хърватия, разположена северно от паралела на 45 градуса и 10 минути северна ширина по крайбрежието на Западна Истрия, от външната граница на териториалните води на Хърватия, където този паралел достига сушата на брега на Западна Истрия (нос Grgatov rt Funtana)	Словения	Дънни и дребни пелагични видове, включително сардини и хамсия.	100 тона за максимален брой от 25 риболовни кораба, което включва 5 риболовни кораба, оборудвани с трални мрежи

(¹) Посоченият по-горе режим се прилага след пълното изпълнение на арбитражното решение, произтичащо от Арбитражното споразумение между Правителството на Република Словения и Правителството на Република Хърватия, подписано в Стокхолм на 4 ноември 2009 г.

9. **Крайбрежни води на Нидерландия**

Географска зона	Държава-членка	Видове	Значение или особени характеристики
(3 до 12 морски мили) целия бряг	Белгия	Всички видове	Неограничен
	Дания	Дънни видове	Неограничен
		Цаца	Неограничен
		Пясъчна змиорка	Неограничен
		Сафрид	Неограничен
	Германия	Треска	Неограничен
Скариди		Неограничен	
(6 до 12 морски мили) целия бряг	Франция	Всички видове	Неограничен
От южната точка на Texel на запад до границата между Нидерландия и Германия	Обединено кралство	Дънни видове	Неограничен

10. Крайбрежни води на словения ⁽¹⁾

Географска зона	Държава-членка	Видове	Значимост или особени характеристики
12 мили, ограничена до морската зона под суверенитета на Словения, разположена северно от паралела на 45 градуса и 10 минути северна ширина по крайбрежието на Западна Истрия, от външната граница на териториалните води на Хърватия, където този паралел достига сушата на брега на Западна Истрия (нос Grgatov rt Funtana)	Хърватия	Дънни и дребни пелагични видове, включително сардини и хамсия.	100 тона за максимален брой от 25 риболовни кораба, което включва 5 риболовни кораба, оборудвани с трални мрежи

⁽¹⁾ Посоченият по-горе режим се прилага след пълното изпълнение на арбитражното решение, произтичащо от Арбитражното споразумение между Правителството на Република Словения и Правителството на Република Хърватия, подписано в Стокхолм на 4 ноември 2009 г.

11. Крайбрежни води на финландия

Географска зона	Държава-членка	Видове	Значение или особени характеристики
Балтийско море (4 до 12 мили) ⁽¹⁾	Швеция	Всички видове	Неограничен

⁽¹⁾ 3 до 12 мили около островите Bogskär.

12. Крайбрежни води на швеция

Географска зона	Държава-членка	Видове	Значение или особени характеристики
Skagerrak (4 до 12 морски мили)	Дания	Всички видове	Неограничен
Kattegat (3 до 12 мили ⁽¹⁾)	Дания	Всички видове	Неограничен
Балтийско море (4 до 12 мили)	Дания	Всички видове	Неограничен
	Финландия	Всички видове	Неограничен

⁽¹⁾ Измерено от бреговата линия.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ПРЕДЕЛНИ ГРАНИЦИ НА РИБОЛОВНИЯ КАПАЦИТЕТ

Пределни граници

Държава-членка	БТ	kW
Белгия	18 962	51 586
България	7 250	62 708
Дания	88 762	313 333
Германия	71 117	167 078
Естония	21 677	52 566
Ирландия	77 568	210 083
Гърция	84 123	469 061
Испания (включително най-отдалечените региони)	423 550	964 826
Франция (включително най-отдалечените региони)	214 282	1 166 328
Хърватия	53 452	426 064
Италия	173 506	1 070 028
Кипър	11 021	47 803
Латвия	46 418	58 496
Литва	73 489	73 516
Малта	14 965	95 776
Нидерландия	166 859	350 736
Полша	38 270	90 650
Португалия (включително най-отдалечените региони)	114 549	386 539
Румъния	1 908	6 356
Словения	675	8 867
Финландия	18 066	181 717
Швеция	43 386	210 829
Обединено кралство	231 106	909 141

Пределни граници

Най-отдалечените региони на Съюза	БТ	kW
Испания		
Канарски острови: L ⁽¹⁾ < 12 m. Води на Съюза	2 617	20 863
Канарски острови: L < 12 m. Води на Съюза	3 059	10 364
Канарски острови: L > 12 m. Международни води и води на трети държави	28 823	45 593
Франция		
Остров Реюнион: Дънни и пелагични видове L < 12 m	1 050	19 320

Най-отдалечените региони на Съюза	БТ	kW
Остров Реюнион: Пелагични видове L > 12 m	10 002	31 465
Френска Гвиана: Дънни и пелагични видове L < 12 m	903	11 644
Френска Гвиана: Кораби за улов на скариди	7 560	19 726
Френска Гвиана: Пелагични видове. Съдове за крайбрежно плаване	3 500	5 000
Мартиника: Дънни и пелагични видове L < 12 m	5 409	142 116
Мартиника: Пелагични видове L > 12 m	1 046	3 294
Гваделупа: Дънни и пелагични видове L < 12 m	6 188	162 590
Гваделупа: Пелагични видове L > 12 m	500	1 750
Португалия		
Мадейра: Дънни видове L < 12 m	604	3 969
Мадейра: Дънни и пелагични видове L > 12 m	4 114	12 734
Мадейра: Пелагични видове. Сейнер L > 12 m	181	777
Азорски острови: Дънни видове L < 12 m	2 617	29 870
Азорски острови: Дънни и пелагични видове L > 12 m	12 979	25 721
<p>(¹) "L" означава обща дължина.</p>		

ПРИЛОЖЕНИЕ III

КОНСУЛТАТИВНИ СЪВЕТИ

1. Наименование и област на компетентност на консултативните съвети

Наименование	Области на компетентност
Балтийско море	Зони IIIb, IIIc и IIId на ICES
Черно море	Географската подзона на GFCM, както е определена в Резолюция GFCM/33/2009/2
Средиземно море	Водите на Средиземно море на изток от линията 5°36' з.д.
Северно море	Зони IIIa и IV на ICES
Северозападните води	Зони V (с изключение на Va и само водите на Съюза от Vb), VI и VII на ICES
Югозападните води	Зони VIII, IX и X (водите около Азорските острови) на ICES и зони 34.1.1, 34.1.2 и 34.2.0 (водите около Мадейра и Канарските острови) на CECAF
Най-отдалечени региони	Водите на Съюза около най-отдалечените региони съгласно член 349, първа алинея от Договора са разделени на три морски басейна: западна част на Атлантическия океан, източна част на Атлантическия океан, Индийски океан
Пелагични запаси (северно путасу, скумрия, сафрид, херинга, капрова риба)	Всички географски области, с изключение на Черно море и Средиземно море
Флот за открито море/дълги разстояния	Всички води извън водите на Съюза
Аквакултури	Аквакултури съгласно определението в член 5
Пазари	Всички области на пазара

2. Функциониране и финансиране на консултативните съвети

- а) В общото събрание и в изпълнителния комитет 60 % от местата се разпределят между представителите на рибарите и консултативния съвет по аквакултурите, операторите на аквакултури и представителите на преработвателния сектор и сектора на предлагането на пазара, а 40 % — между представителите на други заинтересовани групи, засегнати от общата политика в областта на рибарството, например екологични организации и групи на потребители.
- б) Като се изключат консултативният съвет по аквакултурите и консултативният съвет по пазарите, в изпълнителния комитет членува най-малко по един представител на риболовния подсектор от всяка заинтересована държава-членка.
- в) Членовете на изпълнителния комитет приемат препоръките си по възможност с консенсус. В случай че не бъде постигнат консенсус, разминаващите се становища, изразени от членовете, се отбелязват в препоръките, приети с мнозинство от присъстващите и гласуващи членове.
- г) Всеки консултативен съвет избира председателя си с консенсус. Председателят действа безпристрастно.
- д) Всеки консултативен съвет приема необходимите мерки, за да осигури прозрачност и зачитане на всички изразени становища.
- е) Приетите от изпълнителния комитет препоръки се представят незабавно на общото събрание, на Комисията, на заинтересованите държави-членки и при поискване — на който и да е гражданин.
- ж) Заседанията на общото събрание са публични. Заседанията на изпълнителния комитет са публични, освен ако по изключение изпълнителният комитет реши друго с мнозинство.
- з) Европейските и националните организации, представляващи сектора на рибарството, и други заинтересовани групи могат да предлагат членове на съответните държави-членки. Тези държави-членки постигат съгласие относно членовете на общото събрание.

- и) Представителите на националните и регионалните администрации, които имат интереси в рибарството в съответната зона, както и научните работници от научните и риболовните изследователски институти на държавите-членки и от международните научни институции, които консултират Комисията, имат правото да участват в заседанията на консултативния съвет като активни наблюдатели. Може да бъде поканен и всеки друг квалифициран учен.
 - й) Представители на Европейския парламент и на Комисията могат да участват в заседанията на консултативните съвети като активни наблюдатели.
 - к) При обсъждането на въпроси, които ги засягат, представители на сектора на рибарството и други заинтересовани групи от трети държави, включително представители на РОУР, които имат риболовен интерес в зоната или видовете риболов, попадащи в компетентността на даден консултативен съвет, могат да бъдат поканени да участват като активни наблюдатели.
 - л) Консултативните съвети могат да кандидатстват за финансова помощ от Съюза в качеството си на органи, преследващи цел от общ европейски интерес.
 - м) Комисията подписва споразумение за отпускане на безвъзмездни средства с всеки консултативен съвет, за да участва в покриването на неговите оперативни разходи, включително в разходите за писмени и устни преводи.
 - н) Комисията може да извършва всички проверки, които счита за необходими за осигуряване на изпълнението на задачите, възложени на консултативните съвети.
 - о) Всеки консултативен съвет предава ежегодно бюджета си и доклад за дейността си на Комисията и на заинтересованите държави-членки.
 - п) Комисията или Сметната палата може по всяко време да организират провеждането на одит от външен орган по техен избор или от службите на самата Комисията или на Сметната палата.
 - р) Всеки консултативен съвет назначава сертифициран одитор за периода, през който ползва финансови средства от Съюза.
-